

**KR
IK 3**

**Letnik XXXIV, šolsko leto 98/99
tematska številka 6**

OJLA !!

Zdi se mi, da smo ravnokar pisali o peti jubilejni številki Hrčkovega lista, pa je tukaj že šesta. Pa vendar se je v tem letu zgodilo že marsikaj zanimivega prav v zvezi z našo revijo. Iz leta v leto z večjim veseljem pišemo in zbiramo članke, obiskujemo, intervjujamo ter opisujemo vse, kar je v zvezi z naravo, zelo radi pa tudi prihajamo na biološki krožek. Tako nam ni bilo težko pripraviti nove številke našega lista. Poleg tega pa smo bili tudi v letošnjem letu deležni nagrade. Tokrat smo prejeli celo priznanje PIL–a za najboljšo tematsko številko med šolskimi glasili v Sloveniji. Oglejte si ga na hrbtne strani Hrčkovega lista! To nam je dalo še več volje, da smo se še z večjo vnemo lotili pisanja in oblikovanja nove številke.

No, pa pogledjmo, kaj vam ponuja številka, ki je pred vami. Seveda so v njem še vedno rubrike, ki ste jih že vajeni. Zelo bogat je prikaz delovanja biološkega krožka, ki je bil v letošnjem letu še posebej aktiven. Spet smo se izpopolnjevali v mikroskopiranju, nadaljevali z že v prejšnji številki obljubljenim opisom nojev oz. njihovih mladičkov, se pogovarjali o zdravju ter spoznali nekaj nam še neznanih živali. Če vas zanima morda činčila, polži iz Madagaskarja ali pa morda gož, le pogledjte v rubriko Hrček pri biološkem krožku. Krožkarji pa se tudi zabavamo, preberite o našem izletu v Lipici!! Hrček predstavlja spet nekaj svojih prijateljev: od kužkov, muckov, pa vse do ježev. Še vedno pa hodi tudi v šolo. Zbiral je pregovore o živalih, poglobil svoje znanje o komarju, še posebej pa se je posvetil proučevanju basni. Spet vas bo popeljal malo na internet, intervjujal in vam opisal pomembno delo lovca pozimi. Če slišite za kačo klopotačo, vas verjetno postane strah? Pa vse le ni tako hudo. Kar pogledjte v rubriko o novih živalih.

POZOR!!! Ne prezrite, da je letos na zabavnih straneh nagradna križanka namesto nagradnih vprašanj v dosedanjih Hrčkovih listih, torej se bo treba za nagrado malo bolj potruditi.

Skupaj s hrčkom vas pozdravljam in vam želim prijetno branje, na koncu pa še veliko zabave na zabavnih straneh Hrčkovega lista!

Meta Jelovčan, 7.č

RUBRIKE šeste številke:

1. HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU: str. 3
2. HRČKOVI PRIJATELJI: str. 10
3. HRČEK PRI POUKU: str. 16
4. HRČKOVI INTERVJUJI IN RAZISKOVANJA: str. 23
5. HRČEK PREDSTAVLJA NOVE ŽIVALI: str. 26
6. HRČEK SE ZABAVA IN NAGRAJUJE: str. 30

UREDNIŠKI ODBOR: Učenci biološkega krožka 6.a, 6.b, 6.č, Ana, Maruša, Petra, Anja, Nika, 7.b, Matic, Hoti, Tanja, Tjaša, Blaž, Jan, Maja, Edo, 7.a in Meta, 7.č

MENTORICA: Breda Šumi

LEKTORICA: Nada Pajntar

OBLIKOVANJE: Damijan Merlak, David Potočnik, 6.d

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXIV, šol. leto 1998/99, tematska številka 6.

Natisnjeno 300 izvodov. Cena 100 SIT.

Po mnenju Ministrstva za šolo in šport se šteje šolsko glasilo Krik med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

INTERNET: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/hrckov99.pdf>

E-MAIL: hrckov.list@o-fp.kr.edus.si

ŠLI SMO PO PRIZNANJE

V uredništvo našega Hrčkovega lista je 17. novembra 1998 prispelo vabilo Uredništva PIL-a, ki nas je nadvse razveselilo – zaradi vsebine in tudi načina, kako prijetno je bilo napisano (prebrali ste ga že lahko v vitrini pred biološko učilnico). Torej Hrčkov list si je v letošnjem letu prislužil PIL-ovo priznanje in v sredo, 25. novembra 1998, smo ga odšli iskat v Ljubljano – naša mentorica in učenke Ana, Meta in Maja.

Vse se je najprej dogajalo v Delovi stolpnici, kjer smo srečali še učence drugih šol, ki so tudi prišli po nagrade. V preddverju stolpnice so bila razstavljena vsa nagrajena glasila, med njimi tudi naš Hrčkov list. Nato smo odšli skozi ozek hodnik v lepo veliko dvorano, kjer nas je velikodušno sprejela voditeljica na TV Blažka Miler. Za dobrodošlico so nas mlade novinarje bogato obdarili s praktičnimi darili. Ko smo bili vsi zbrani, je sledilo podeljevanje nagrad. Prejeli smo priznanje za tematsko številko – saj veste, Hrčkov list govori o živalih.

Zanimanje za naše glasilo sta pokazala tudi Meta in Robert. Misliva, da vam ju ni treba posebej predstavljati, saj ju tako že zelo dobro poznate s TV in PIL-a. Dogovorili smo se, da nas obiščeta in naredita intervju z nami kot superpilovsko skupino. Če berete PIL, tako veste, za kaj gre.

Po razdelitvi nagrad smo se še srečali s filmsko ekipo, ki je pred kratkim posnela nov slovenski mladinski film *Nepopisan list*. Postavljali smo jim vprašanja, oni pa so nam povedali marsikaj o

nastajanju tega filma, o dogodkih v zvezi s tem, skratka veliko zanimivosti. Po pravici povedano nas je kot najstniške novinarje najbolj zanimalo, kako so igralci zaradi snemanja opravičili "špricanje" v šoli.

Po slavnostni podelitvi smo si v stolpnici še ogledali del Delove tiskarne in nekaj drugih oddelkov, ki se še nahajajo v tej stavbi. Seznanili smo se z nastajanjem revij in drugih stvari, ki jih tiskajo v tej tiskarni. Po ogledu smo dobili še zaslužen kosilo, nato pa smo se že rahlo utrujeni odpravili še na ogled RTV Ljubljana. Popeljali so nas po oddelkih, kjer nastajajo znane oddaje, ki jih gledamo na TV, srečali pa smo tudi kar nekaj znanih osebnosti naše TV. Po napornem dnevu smo se polni vtisov in novih spoznanj vrnili v Kranj.

Sedaj pa še malo o že omenjenem obisku Mete in Roberta. Ta se je res zgodil naslednji teden po podelitvi priznanj. Prišla sta prav taka, kot ju že dolgo poznamo – nasmejana, zgovorna in sploh nadvse prijetna. Z nami krožkarji sta naredila intervju, ogledala sta si naše

delo in s še posebnim zanimanjem tudi naše "šolske" živali. Ko je Robert naredil še nekaj fotografskih posnetkov in nazadnje še našo skupinsko fotografijo, sta se naša obiskovalca poslovila od nas. Njun obisk nam je ostal v res lepem spominu, to je bilo spet neko novo in prijetno doživetje. Kot mladi biologi smo bili predstavljeni v 14. številki PIL-a v rubriki Superpilovci.

Midve – Meta in Ana pa sva se z njima še domenili za telefonski pogovor o živalih v njuni kontaktni živalsko obarvani oddaji, ki jo imata zjutraj na prvem programu Radia Slovenije. Prav prijetno je bilo to kramljanje z njima o živalih.

Tako! To je bil naš prispevek o le nekaj dogodkih v zvezi z našim biološkim krožkom.

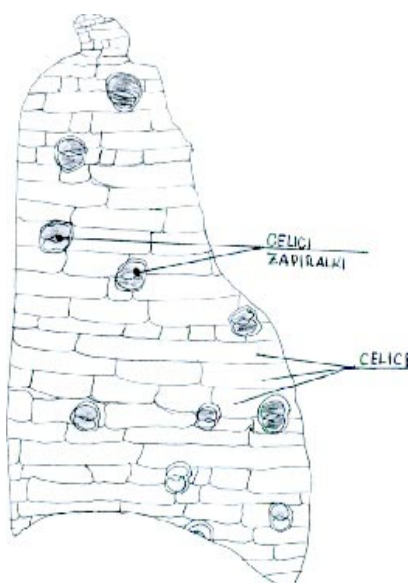
*Meta Jelovčan, 7.č,
Ana Hudobivnik, 7.b
Maja Zupančič, 7.a*

BIOLOŠKI KROŽEK ZA 6. RAZREDE

V šoli imamo na vsakih štirinajst dni biološki krožek. Na njem se pogovarjamo o temah iz biologije, mikroskopiramo, pripravljamo razne preparate, delamo poizkuse itd.

Kako izdelujemo rastlinske preparate:

Potrebujemo poseben pribor, to so krovna in objektna stekelca, britvice, pinceto, stiropor, vodo in seveda rastlinske dele ali druge stvari, ki jih gledamo pod mikroskopom (ptičje perje, živalsko dlako, lase). Ko imamo vse pripravljeno, vstavimo v stiropor npr. majhen košček lista. Nato pričnemo z rezanjem čim tanjših rezov. Narediti jih moramo zelo veliko, da se med njimi najde kakšen, ki je dovolj tanek, da se ga da gledati pod mikroskopom.

Narisa Jovanovič Matic, 6.a

Nekaj rastlinskih preparatov smo naredili tako zelo dobro, da smo pod mikroskopom lahko opazovali listne reže v spodnji povrhnjici listov in celo klorofilna zrnca v celicah. Predstavljajte si, kako so ta zrnca majhna, če je že celica, v kateri se nahajajo, mikroskopsko majhna. Na skici, narejeni ob gledanju naših preparatov pod mikroskopom, si lahko ogledate listne reže v spodnji povrhnjici lista.

Naredili smo tudi kristale:

Kako? V tri kozarčke smo zmešali vodo s sladkorjem, soljo in modro galico. Z žlico smo mešali toliko časa, dokler se niso sladkor, sol in modra galica popolnoma raztopili oz. toliko časa, da ni bilo več možno raztapljanje. Nekaj take sladkorne raztopine smo zlili na krožniček, nekaj pa pustili v kozarčku in vanj dali vrvico, ki je visela na svinčniku. Ravno tako smo naredili z raztopino soli in modre galice.

Čez štirinajst dni smo to pregledali. Na krožničku so se naredili majhni kristalčki, ker je voda izhlapela. Kristalčki so se naredili tudi na vrvicah, ti so bili še posebej lepi in veliki. Pod mikroskopom smo lahko videli lepe ravne ploskve kristalov.

Ali veste?

- da so kristali trdne snovi, v katerih so atomi urejeni po pravilnem vzorcu;
- da beseda kristal izvira iz grške besede KRYOS, kar pomeni ledeno mrzel;
- da so gore in oceansko dno iz kristalnih delcev;
- da lahko kristali nastajajo iz plinaste, tekoče ali trde snovi;
- da se v eni uri, plast za plastjo, na ploskvi kristala lahko naloži več milijonov atomov.

Če vas še kaj zanima o kristalih, si lahko preberete v prilogi PIL-a "ZA VESELO ŠOLO", št.9, letnik1998.

Teja Germovnik, 6.a

KROŽEK ZA PROMOCIJO ZDRAVJA IN ŽIVALSKA PRESENEČENJA

Učenci 7. in 8. razredov letos obiskujemo krožek za promocijo zdravja. Verjetno vas zanima, kaj tu počnemo in kako se ta razlikuje od biološkega krožka, ki ga obiskujejo učenci 6. razredov. Naj vam najprej razložim, kakšne načrte in cilje ima ta krožek, oziroma kaj tu pravzaprav počnemo. Kakor vam že ime pove, se tu največ pogovarjamo o zdravju, torej o zdravi prehrani, kako nasploš poskrbeti za svoje zdravje z zdravim načinom življenja in z rekreacijo.

Že na začetku šolskega leta smo se zagnano vrgli v razprave o odvisnostih vseh vrst, kot so npr. odvisnost od alkohola, cigaret in drog. V sklopu te teme smo si tudi odšli ogledat razstavo DROGE? – NE HVALA! v Kranju in se udeležili tudi delavnice na to temo.

Seznanili smo se tudi s tem, kaj je virus HIV in AIDS ter kako se proti tej bolezni sodobnega časa borimo.

V času zimskih mesecev novembra in decembra smo za Rdeči križ zbirali igrače vseh vrst ter oblačila. Vse to je namenjeno otrokom, ki jim starši tega ne morejo kupiti. Za šolarje iz domske skupnosti v Preddvoru, pa smo sami naredili darilne pakete kot darilo za novo leto. Te smo tudi sami odnesli tja in omenjeni učenci so bili tega zelo veseli.

Da pa ne boste rekli, da tukaj skrbimo samo za naše lastno zdravje, pa naj vas spomnimo, da ob pomembnih dnevih, na primer 1. decembra, ko je Dan boja proti

AIDS-u, ali ob Tednu boja proti kajenju ali pa, ko je Dan brez cigarete itd., opremimo šolo z raznovrstnimi plakati, napisi in projekti, ki osveščajo vse učence na šoli.

Na krožku pa smo bili deležni tudi nekaj presenečenj. Večkrat nas je obiskala študentka biologije Nina (preberite intervju z njo v rubriki intervjujev). Ker je na praksi v živalskem vrtu, nam je prinesla nekaj živali, med njimi tudi take, ki jih še nismo videli. Ali vas zanima, katere živali so bile to? Če boste brali naprej, boste izvedeli marsikaj zanimivega!!!!

Polži ahatniki iz Madagaskarja:

Ahatnik je po velikosti v primerjavi z našimi polži pravi gigant. Hišica je velika tudi do 10 cm in je pravi požeruh. To smo opazili tudi sami, saj nam je Nina dala nekaj mladih polžkov in jih imamo sedaj v šolskem terariju, vendar so v kratkem času zrasli, pri tem pa pojedli velike količine solate. Še dobro, da nas prijazne kuharice iz naše šolske kuhinje zalagajo s solato - seveda ne le za polže, ampak tudi za naše ostale šolske živali.

Rumeni ameriški gož Rafko:

Nina nas je seznanila z Rafkom (tako mu je ime), to je rdeče rumeni ameriški gož. Zvedeli smo, da poje v enem tednu 3 miške in da ni nevaren.

Izvedeli smo tudi nekaj o kačah nasploš. Zmotni sta mišljenji, da kače pičijo, saj vendar ugriznejo, in da so sluzaste, a so gladke in luskaste. Lahko smo ga pobožali, ko ga je Nina nosila naokrog med nami. Imelo me je, da bi se strahopetno umaknila in "spoznavanje" prebila par metrov stran. A že sta bila tu in ni mi preostalo drugega, kot dvigniti roko sikajočemu plazilcu naproti, vzdržati dotikanje razklanega jezika in pobožati luskasto kožo. Rafka je Nina položila na tla in nastala je tišina. Kača se je za nekaj trenutkov obotavljala, potem pa vijugasto lezla na sredini našega kroga. Videli smo lahko, kako elegantno se premika. Prijemali smo jo v roke in jo obesili celo okrog vratu. Že sam pogled na to premišljeno kačino gibanje in spokojnost, hkrati pa navidezno nevarnost, ki se je sčasoma zakoreninila v človeku in se tako boji kač, je vznemirljiv in neopisljiv. Vsak bi to moral doživeti sam.

*Teja Vervega, 8.č
Tamara Sajevec, 8.č*

Činčila Vili:

Vili je zelo plah, kar je značilno za činčile. Zato smo morali biti čisto tiho. Počasi se nas je navadil, pa tudi mi njega, lahko smo ga pobožali, skakal nam je tudi iz roke na roko. Zabavali smo se in se ob tem tudi nekaj naučili, saj nam je Nina povedala veliko zanimivega o činčilah:

HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU

- Je majhen glodalec z mehko dlako, kratkega stisnjenega telesa z veliko glavo, na kateri sta dolga obla uhlja.
- Ima razmeroma velike oči, dolge svetle in redke brke ter dolg dlakav rep.
- Je sive barve, da se lahko skrije med skale iste barve, ima dolge brke, dokaj velika ušesa, mehko dlako in dolg rep.
- Živi v suhih stepskih in gorskih

predelih južne Amerike v velikih skupinah, najbolj so razširjene v Čilu in Boliviji.
- Dan preživi v votlini ali v skrivališču med kamni, ponoči pa prihaja ven in išče hrano, ki je izključno rastlinska, semena zdrobi kar s tačkami.
- Nima krempljev, saj jih za življenje v gorah ne potrebuje.
- Ne prespi zime.

- Samec ima od 15 - 20 samic, samica ima v naravi na leto eno leglo, v boljših razmerah pa celo tri, v leglu je 1 - 6 mladičev.

Meta Jelovčan, 7.č

Mateja Urbanc, 7.č

VALILNICA NOJEV

Lansko leto smo vam predstavili farmo nojev, kjer so sami odrasli noji. Ker pa nas je zanimalo, kako je z mladimi nojčki, kako se izvalijo, kje in kako, smo izpolnili obljubo, ki smo jo zapisali v lanskem Hrčkovem listu. Za vas smo si ogledali valilnico nojčkov in sedaj je pred vami zapis o tem.

Na lep sončen četrtek smo se s šolskim kombijem odpeljali proti Mošnjam. Po polurni vožnji smo prispeli na cilj. Tam nas je že pričakal gospod BRANE KOZINC. Popeljal nas je do prostora nojenjaka, ki nas je spominjal na rastlinjak, vendar so se v njem podili majhni nojčki, družbo pa so jim delale papige, ki so prosto letale po prostoru. Tu smo izvedeli kar nekaj podrobnosti o nojčkih ter naredili nekaj fotografij. Nato nas je naš gostitelj odpeljal še v valilnico, ki se nahaja v kleti stanovanjske hiše. Tam pa smo izvedeli vse o vzreji oz. valjenju nojčkov.

Skupaj so na tej farmi vzredili že kar 500 mladičev. Noje prodajajo samo v skupinah, ne pa po enega ali dva, saj pogosto ljudje mislijo, da en noj rabi zelo malo prostora, vendar pa je res, da en noj rabi prav toliko prostora kot deset ali več nojev – za tek namreč!

Ali veš?

Če noj nima dovolj prostora za tek, se mu prebava poleni in

potem nesorazmerno prirašča, ne utrdi mišičevja in vezi, zaradi tega pa pride do poškodbe nog oziroma deformacij.

Da noje na farmi že od malega hranijo z briketi, ki vsebujejo več beljakovin, s starostjo pa se prehrana spremeni in tudi sestava briketov.

Da noji, ko se izvalijo, tehtajo približno 1kg, v prvih štirinajstih dneh pa izgubijo 15% svoje teže.

Če je naravni postopek valjenja nojev, se sorazmerno izvali več samic kot samcev, pri valjenju v inkubatorju pa je ravno obratno.

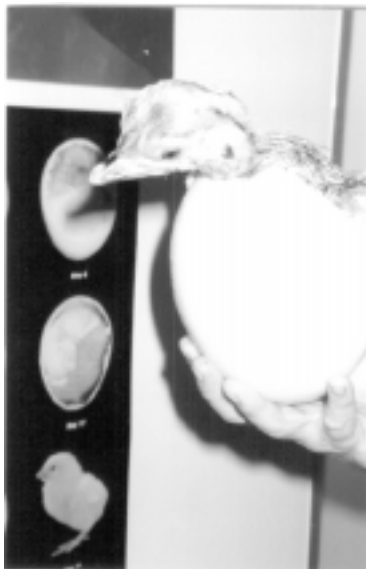
Da se noj v naravi prehranjuje s semeni, travo, včasih pa poje tudi kakega polža ali miš, ker pa imajo v naravi manj hrane, dlje časa dozorevajo (dozori šele pri petih letih), farmski noj pa ima hrane v izobilju, zato dozori že pri dveh letih. Prehrana je približno enaka, le da je farmska obogatena z vitamini in minerali. V naravi noji prehodijo po več kot 150 km, da pridejo do vode.

Da se noj vali 42 dni. Četrty dan se v jajcu formira zračni mehurček. Po desetih dneh se prične razvoj. Noj se razvije v jajcu vedno na tisti strani, kjer je zračni mehurček. Ko nastopi čas za izvalitev, nojček najprej prekljuva membrano, potem pa pride do zračnega mehurčka. Tam mu zraka zadostuje za dva dni. Če v dveh dneh ne prekljuva lupine, pogine zaradi pomanjkanja zraka.

Nojeva jajca v inkubatorju

HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU

Mali nojček je prikljuval na svet

Da noj, ko je majhen, nima puha, ampak le nekakšne iglice.

Mali nojčki

Videli smo tudi slike novorojenih nojev v živo jih nismo mogli videti, saj takrat ni bil čas valjenja, to se dogaja spomladi. Nekaj si jih lahko ogledate tudi vi. Vsi smo se ob tem obisku veliko

naučili in upamo, da ste se iz našega prispevka tudi vi.

*Petra Ribnikar,
Maruša Jošt, 7.b,
Blaž Soklič, 7.a*

NAŠE ŠOLSKE ŽIVALI NA POČITNICAH

V učilnici biologije imamo še vedno pravi živalski vrt, ki je letos še bogatejši. Naj naštejemo, katere živali kraljujejo tu: kratkodlaki hrček Bajsi, dolgodlaki Hlačko (že drugi po vrsti), mali sivi ruski hrček, črnobela plešoča miška, polži ahatniki ter seveda največji član te družčine, rjavo-črno-beli morski prašiček Tačko.

Redno skrbimo zanje, jim čistimo hiške, jim dajemo hrano in vodo in seveda še vedno priboljške naše malice. Zelo radi pa jih vzamemo v roke, da se z njimi malo poigramo. To počnemo pri urah biološkega krožka in med odmori, preden se prične pouk biologije. Ko pa so v svojih kletkah, jih opazujemo pri spanju – imajo skrbno narejeno ležišče, da se popolnoma skrijejo vanj, ali pa opazujemo njihovo spretno plezanje po ograji in "nabiranje" kilometrov ob vrtenju kolesa. Še posebej hitra je plešoča miška, ki kadar ne spi, nepretrgoma teka ven in noter skozi kartonast valj. Najbolj bister pa je Tačko, saj ob šumenju vrečke že ve, da prihaja malica in to razglaša na

glas z glasnim piskanjem.

Naše živali pa gredo pogosto z nami na počitnice, saj bi jim bilo v prazni in tihi učilnici preveč dolgočasno. Preberite, kako izgledajo njihove počitnice!

Hlačkove počitnice

Tudi k meni sta prišla na počitnice hrček in morski prašiček. Zelo lepo je skrbeti za take male živali. Še najbolj mi je bil všeč hrček Hlačko. Čeprav je podnevi spal, sem se veliko igrala z njim. Vstal je okoli sedmih zvečer. Takrat sva odšla v sobo, kjer ni nobenih lukenj in omar. Tekal je sem in tja ter ovohaval vsak kot. Nekega dne pa

sem v sobo prinesla še muco.

Najprej sem se bala, da ga ne bi pojedla, toda bila sem zelo presenečena, ko sem videla, da muca hrčku ne stori nič žalega. Nekaj časa ga je opazovala, nato pa se ulegla na tla. Nato je do nje prilezel Hlačko ter jo najprej ovohaval. Iz mačje dlake je začel delati posteljico, potem se je udobno namestil in zadremal. Muca pa se je sklonila k njemu ter ga polizala po glavi. Konec tedna je minil in morala sem se posloviti od Hlačka. Odnosla sem ga nazaj v šolo. Po nekaj tednih, ko smo imeli biološki krožek, Hlačka ni bilo več v kletki. Učiteljica nam je povedala, da je poginil. Bila sem zelo žalostna.

HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU

Ubogi Hlačko! Sedaj imamo že njegovega namestnika.

Za božič sem tudi jaz dobila hrčka. Zelo je podoben Hlačku, razlikuje se samo po barvi. Je črnobel in je že navajen na božanje ter prijateljstvo. SAJ VENDAR LEPO SKRBIM ZANJ!! Če imate tudi vi kakšno domačo žival, lepo skrbite zanjo, kajti hvaležna vam bo in vam to tudi pokazala. Boste videli!!

Ema Šolar, 6.a

Ruski hrček na dopustu

Med zimskimi počitnicami sva z Anito dobili ruskega hrčka. Že na poti domov sva se srečali s težavami, saj sva morali na avtobus, pa še močno je snežilo. S težavo sva se prebili do mojega doma. Tam sva se z Anito poslovili in hrček je bil moj. Doma so ga vsi gledali, božali in dajali imena. Meni pa ni bilo nobeno všeč, zato je ostal kar hrček. Mislim, da se je imel zelo lepo, saj je bil veliko časa na moji pisalni mizi in se sprehajal. Zvečer, ko sem se odpravljala spat, pa je odšel na "fitnes". Vso noč je namreč poganjal vrtljivo kolo. To se je ponavljalo ves teden. Potem pa je prišla Anita in ga tudi ona vzela za en teden. S hrčkom je bilo zelo zabavno in mislim, da je bilo všeč tudi njemu. Morda me bo še kdaj obiskal.

Kristina Gornik, 6.a

Drugi del dopusta

Torej ruskega hrčka sem prejela od Kristine. Moram priznati, da sem si vse skupaj drugače predstavljala. Sprva sem se bala, da bi pri meni poginil, a se je vse dobro končalo. Hrčka sem imela pri sebi v sobi. Včasih, ko je bil buden podnevi, je opazoval okolico. Ko je bil pri prijateljici en teden, se je navadil njene sobe, ko pa je prišel k meni, je bil ves zmeden. Mene pa je zmedlo to, da je ves dan spal, ponoči pa je poganjal kolo, ki ga je imel v kletki. Nekega dne sem opazovala, kako je jedel. Zelo spretno je obračal svoje

tačke, pojedel je jedrce, lupino pa odvrigel. Najraje je imel sončnična semena. Ko sem ga nekega dne iskala, sem ga našla trdno zavitega v svojem ležišču. Hotela sem ga prijeti, pa se mi je izmuznil iz rok in že ga ni bilo nikjer več. Kar naenkrat pa se začne nekaj premikati pod slamo, to premikanje poteka vse do posodice za hrano. Malo pred posodico se ustavi. Iz majhnega kupčka slame pogleda glavica ruskega hrčka. Po tem dogodku sem gavečkrat opazovala, kako koplje nove rove. Odkrila sem, da ima podo-bne rove speljane po celi kletki.

Ponoči je bilo pa najhuje. Posebno zame, ker rada ponoči spim, hrček pa ne. On je delal ravno obratno. Podnevi je spal, ponoči pa se je zabaval s svojim kolesom in kletko. Neprestano je ropotalo. Ko je vrtel kolo, je začelo grozno škripati, tako da sem ga raje odnesla v drugo sobo, da sem lahko v miru spala. Predzadnji dan sem ga malo spustila iz kletke, tako kot druge dni, vendar tokrat nisem bila dovolj pozorna in hrček je ubral svojo pot. Dobro da sem imela vrata zaprta in ni mogel v druge prostore. Hrček je veliko manjši od mene in zato je lahko zlezel v še tako majhne luknjice moje sobe. Lovila sva se 15 minut, ko sem ga na koncu le ujela. Minil je še en dan, ki ga je hrček kar prespal. Naslednji dan sem ga odnesla nazaj v šolo in moje

življenje se je odvijalo spet po starem.

Anita Jerič, 6.a

Morski prašiček na počitnicah

Rada imam tople poletne mesece. Dnevi so dolgi in prijetni, pa še počitnice imam. Takrat imam dovolj časa, da se lahko ukvarjam z živalmi.

Že nekajkrat sem imela pri sebi na "počitnicah" šolskega hrčka Hlačka in morskega prašička, po imenu Tačko. Ker sem bila v času počitnic tudi na morju, na Dolenjskem in Štajerskem, so živali potovale z mano. Vedno sem jim pripravila udobno in prijetno bivališče. V trgovini sem dobila veliko kartonasto škatlo, jo prekrila s polivinilom, nanj dala mnogo časopisa, nato pa še slamo. Morski prašiček je lahko tekal sem ter tja, se skrival in v miru spal za zavesicami.

Večkrat sem ga vzela v naročje in se igrala z njim. Kadar je bil lačen ali me je želel videti, se je oglašal z glasnim cviljenjem. Vedno je imel dovolj hrane in vode. Najraje od vsega pa je imel liste solate in semena. Morski prašiček mi je bil v veliko veselje, zato si želim, da bi me še kdaj "obiskal".

Urša Preisinger, 6.č

Hlačko v Uršinem varnem zavetju

HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU

“BIOLOGARJI” V LIPICI

Krožkarji biološkega krožka smo na koncu šolskega leta odšli na “zaslužen” skupen izlet. Ali vas zanima kam? Potem pa preberite moj prispevek.

Zabava na višku!

V lepi jutranji zarji smo “biologarji” čakali na prihod avtobusa, ki se nam je v nestrpnem čakanju končno prikazal. In že smo se peljali po cesti gor in dol mimo Ljubljane, Postojne in po krasu v Lipico. V avtobusu ni manjkalo humorja, tako da je pot hitro in veselo

minila. Ko smo prišli na cilj, je bilo sonce že visoko na nebu. Brž ko smo izstopili, smo se zapodili v park, kjer so nas že čakala otroška igrala. Na njih in v senci pod drevesi smo preživeli lep kos dneva. Tam smo se žogali, peli, malicali, skratka zabavali na celi črti.

Del črede lipicancev

Popoldne pa nas je sprejel prijazen vodič, ki nas je seznanil s konji, ki so dobili ime po tem kraju. To so znameniti lipicanci, katerih zgodovina sega v 16. stoletje. Vodič nas je popeljal po hlevih in ogradah v katerih so se pasli ti beli lepotci. To so veliki, precej močni konji. Gotovo že veste, da so odrasli lipicanci beli, žrebički pa so sprva čisto črni, ko pa odraščajo, se jim barva počasi spreminja preko sive v popolnoma belo. Nekaterim konjem, ki so bili v hlevih, smo se lahko čisto približali. Če si mu počasi približal roko, te je ovohal in celo dovolil, da si ga pobožal. Konji so res čudovite in pametne

živali.

Nazadnje pa smo si ogledali še predstavo, na kateri so se ti lepotci izkazali, da so res inteligentni, kot se jim že na zunaj vidi. Konji so nastopali v večjih ali manjših skupinah, pa tudi posamezno, brez ali z vprego. Tu se je videlo, kako sta konj in njegov dreser tesno povezana, saj je bilo njuno jahanje in izvajanje raznih likov tako, kot bi to delal le eden.

S to predstavo se je naš izlet bližal koncu. Ostalo nam je samo še nekaj prostega časa, ki smo ga preživeli na prostem. Prišel je čas našega odhoda. In že smo se peljali tja, od koder smo prišli. Ta kraj pa seveda vsi dobro poznate - ja našo šolo vendar. Izlet je bil poučen in zabaven, utrdili smo verigo prijateljstva, ki jo že tako utrjujemo v šoli in na raznih krožkih, tako tudi pri biološkem krožku.

Hoti Holinski, 7.a

ANKETA NAJ-NAJ

**Tudi v letošnjem
Hrčkovem listu je prostor
za anketo.**

Nas krožkarje je zanimalo predvsem število živali, ki jih imajo učenci naše šole (nižja in višja stopnja) doma kot svoje ljubljence, poiskali pa smo tudi tiste z največjim številom živali – istih ali različnih. V našo anketo smo vključili le učence, ki imajo tri ali več živali, saj bi jih bilo sicer preveč. Takih smo našli 59.

HRČEK PRI BIOLOŠKEM KROŽKU

Še posebej pa nas je zanimalo tudi, kateri učenci imajo doma takšne živali, ki jih najdemo redko kot domače ljubljence.

Če vas zanima, pogledjte, kaj sva ugotovili. Predstavljava vam **NAJ LESTVICE!!!!**

Če še niste lastnik kakšnega domačega " živalskega " ljubljence, pa vas je ob branju te ankete in drugih prispevkov o

živalih prišlo, da bi ga imeli, se kar hitro odločite zanj. Boste videli, kako prijetno je imeti koga izmed njih!

Maja Zupančič in Petra Studen, 7.a

UČENCI Z NAJBOLJ ZANIMIVIMI - NENAVADNIMI ŽIVALMI

ŽIVAL:	IME UČENCA/KE:
kača	Tina Jerič, 5.c Jure Ankrst, 5.a
pušč. skakač	David Potočnik, 6.d Lea Likozar, 6.č
polh, grlice, prepelice	Mateja Oman, 5.c

NAJVEČJE ŠTEVILO ŽIVALI

ŠTEVILO UČENCEV	ŠTEVILO ŽIVALI
30	3
10	4
7	5
7	6
1	8
1	11
1	13

UČENCI Z NAJVEČJIM ŠTEVILOM

11 (činčila, miške, pes, ribice) - **Sara Javornik, 6.č**

13 (hrčki, m. prašički, papige, zajci, mačke, pes) - **Marko Drolec, 8.b**

16 (pušč. skakač, mucki, ribice, želve, papagaj, m. prašiček) - **Lea Likozar, 6.č**

HRČKOVI PRIJATELJI

MALO DRUGAČEN OBISK

Tistega prelepega mladojesenskega dne, ko je listje na drevesih že porjavelo in se pomešalo med drugo rumeno ter oranžno obarvano naravo, smo dobili obisk. Ne, ni nas presenetila teta iz Primorja, ne, niso nas obiskali novi sosedje, ampak nekdo drug, nekdo, katerega obisk je za nas malo drugačen. Pri sosedih se je še slišal smeh in veselo razpoloženje, ampak jaz sem še sedela pod jablano na vrtu. Tiho šumenje me je prebudilo iz sanjanja. Naglo sem se obrnila, poskočila pokonci in iskala krivca, pogledala sem proti tlorju in ga zagledala. "Ježi!" sem zavpila, nato pa za njim zagledala še enega. Majhna kot dlan, pa vendar dovolj velika, da se ti srce ob njiju razneži. Prišla sta nas obiskat, nato pa odšla neznano kam, neznano kdaj. To je uganka za FBI, smo menili, ko je čez

kak teden že naša družina iskala, odkod prihajata. Stara komaj nekaj tednov, sta vsak večer prihajala k nam. Čeprav veljajo ježi za plahe, nezaupljive živali, tokrat ni bilo tako. S tem, da smo jih lahko božali, vemo, da še dodobra ne poznata tega krutega sveta. Tako ju je vsak večer čakala rumena, sočna hruška in sveže mleko. Tiho sem počakala, da odideta in jima sledila. Saj to sploh ni mogoče. Pod ograjo je bila skopana luknja, korenjaka pa kar pod njo in nato pod sosedova drva. Naslednji dan ju je pri jedi zasledil naš pes, zato sta ježa odpekotala domov kar skozi luknjo v ograji. Dnevi so minevali in kmalu sta ježa odšla.

Eden od njiju je kak teden še prihajal, drugega več ni bilo k nam.

Upam, da nas prihodnje jesen spet obiščeta, saj nas je njun obisk vsakič znova razveselil.

Ana Hudobivnik, 7.B

Prišel sem po slastno hruško!

MOJ MINI ZOO - 2

Že v lanskem Hrčkovem listu sem vam predstavila moj mali živalski vrt, tudi letos vam bom napisala nekaj o njem.

Mojemu malemu živalskemu vrtu se je pridružil nov član. Tokrat je to budra ali bolj znana kot morski prašiček. Ker je samička, smo ji dali ime Bebika.

Čez poletne počitnice sem imela namreč v varstvu šolskega morskega prašička Tačka. Tačko se mi je zelo priljubil in vsi smo imeli z njim veliko veselja. Ugotovili smo namreč, da je Tačka samček in ne samička, čeprav ima čisto žensko ime. Ker sem Tačka ob začetku novega šolskega leta morala vrniti nazaj v šolo, mi je mami obljubila novega. Tako mi je nekega dne iz Ljubljane prinesla Bebiko.

Bebika bo sedaj stara okoli 8 mesecev in je skoraj štirikrat večja, kot je bila tedaj, ko sem jo dobila. Je temno rjavo, skoraj črno, svetlo rjavo in belo lisasta. Na glavi ima kar precej velike uhlje, njeni temno rjavi

očesci pa so na glavi precej skupaj in ji dajejo nekam žalosten izgled. Okoli ust ima kratke bele brke in v ustih prave glodalske zobe, ki te kar močno zagrabijo za prst. Na sprednjih tačkah ima 4, na zadnjih pa 3 prstke s krepeljci.

Ker zelo rada je, je že kar precej okrogla. Razen različnih semen ima najraje zeleno solato. Na teden poje kar celo glavo endivije solate. Rada je tudi sadje, posebno pa rada vzame iz rok rozine.

Včasih po kletki veselo skače, posebno z zadnjimi nogami se odriva od tal. Velikokrat se tudi oglašča z visokim piskajočim glasom. To se dogaja posebno tedaj, ko odpiramo predal, kjer je shranjena solata. Oglašča se tudi tedaj, če jo oponašam. Bebika je tudi posebno zanimiva za moje mačke, ki kar lep čas presedijo ob njeni kletki.

Lea Likozar, 6.č

DAN, KO JE V NAŠO HIŠO PRIŠLO MAČJE VESELJE

Mucki so bili vedno moji najboljši živalski prijatelji. Vedno sem si želela enega, ki bi me imel zares rad. Ampak pri nas je bilo to vedno zelo težko, saj imamo doma že kužka, in to celo dva, majhno želvico in ptička. Muček bi bil med njimi pravi vsiljivec. To pomeni, da bi muček lahko pojedel ptiča in ranil želvico, za konec pa bi njega napadel pes. Zdaj pa, ko je vse na pravem mestu, bi ga lahko imela. V šoli smo imeli akcijo oddajanja živali. En muček je tako prišel v moje roke.

Tisti dan je bil zame nekaj posebnega. Dobila sem lepo Mimi črne barve, z belo pentljico okrog vratu. Imava se zelo radi. Cele dneve se igrava in loviva po hiši. Zvečer pa se pride k meni malo "pocrkljat". Mimi je zelo pametna in si izmisli kak poseben gib, da bi pritegnila mojo pozornost. Najraje ima mene, mami in mogoče malo očka. Sestre in brata pa niti ne povoha, kaj šele, da bi se z njima igrala. Kot sem že prej omenila, je zelo pametna, sploh pa glede igranja in hrane. Postavi se na zadnje noge, prve dvigne in začne mijavkati. Ob njej se lahko ves dan samo smejim. Já čisto vse, od kosila pa tja do večerje. Kar pa se tiče spanja je zelo pridna; pozno gre spat in pozno vstane, včasih se ji to zgodi celo podnevi. Prvi

dan me je zbudila ob štirih ponoči, nato pa je ves dan spala. Z njo se lahko pogovarjam kot s človekom. Do nje čutim nekaj posebnega, z njo ravnam in se pogovarjam, kot da bi bila človek.

Mimi je čudovita mucka, ki jo imam tako zelo rada, da je ne bi mogla nikoli zapustiti in jo dati drugim ljudem, saj bova za vedno najboljši prijateljici.

Anja Mrak, 5.č

Jaz Mimi in moja dva bratca, ko smo bili majhni in smo živeli še skupaj.

HRČKOVI PRIJATELJI

MOJA PSIČKA ŠARA

Letos maja bo že trinajst let, kar imamo pri hiši psičko Šaro. Za psa je to že prav častitljiva starost. Dobili smo jo s Šar planine, zato smo ji dali tudi tako ime. Ni čistokrvna, vendar je kljub temu čedna in prijazna. Ima srednje dolgo

dlako, ki je podobna barvi lisičjega kožuha.

Trikrat je že imela mladičke, čudovite male, kosmate kepice. Kakor večina kužkov se tudi Šara boji pokanja, bliskanja in grmenja. Tudi veterinarja ne obiskuje

prav rada, vendar je tudi to včasih potrebno. Pred dvema letoma je preživela zelo težko operacijo in je bila štiri dni v Ljubljani na pasji kliniki. Po bolezni je dobro okrevala in je kljub starosti še vedno dovolj vitalna in živahna.

Tudi na sprehode hodi zelo rada. Kadar vidi, da vzamem v roke njen povodec, poskakuje in me s tem opozarja, naj jo peljem na sprehod. Rada ima mesne jedi, najraje pa ima piškote, ki si jih včasih prijateljsko razdeliva.

***Je Šara moja kužica,
vsak dan pričaka me doma.
Vesela k meni prihiti,
piškotov vedno si želi.***

Urška Preisinger, 6.č

MOJE ŽIVALI

Že kot otrok sem hotela imeti kako žival. Prosila sem očka, prosila sem mami, a brez uspeha. Nekega dne pa je ati prinesel dve papigi. Bili sta skobčevki. Imela sm ju leto in pol, nato pa sta ušli. Ker sem ju zelo pogrešala, mi je očka v tolažbo prinesel mucka. Ampak tudi tega nismo imeli dolgo. Sedaj nisem vedela več, katero žival bi lahko še imela. Očka je imel v mladosti dve šoji, kosa, pa tudi več muckov

in psov. Najraje pa je imel veverico. Nekaj časa nisem vedela, kaj bi imela jaz, nato pa sem se odločila za veverico. Dal nam jo je lovec. Ime smo ji dali Čopika. Bila je črne barve, na trebuščku pa je imela belo liso. Veverica se me je tako privadila, da mi je celo jedla iz roke. Nekega dne mi jo je celo uspelo pobožati po trebuščku. Čopika nam je po dveh letih in pol poginila. Ko Čopike ni bilo več, sem hotela imeti še

eno veverico, a očka mi je prinesel polha. Naš polh je sive barve, z zelo košatim repom in je zelo zabaven, čeprav je bila veverica še bolj.

Sedaj nimam samo polha, ampak imam tudi grlice in prepeličke. Grlice so bele barve, prepeličke pa so temno rjave.

Svoje živali imam zelo rada, lepo skrbim zanje in bi mi bilo zelo hudo, če bi se jim kaj zgodilo.

Mateja Oman, 5.c

HRČKOVI PRIJATELJI

HIŠNI LJUBLJENČKI

Pri nas imamo veliko živali. To so hrčki, pes, mačka, papagaj, mongolski skakači in miške.

Brat pa ima nenavadnega hišnega ljubljénčka, kačo Darwin. Uvrščamo ga med rdečerepe udave. Ker ni nevaren, ga imam velikokrat v rokah. Saj to ni tako grozno, kot nekateri mislijo, še prijetno je, ko ti tako leze po roki. Vsakih osem dni mu je potrebno dati miš. Zelo rad jih je. Zanimivo je gledati, kako požira celo miš. Enkrat na mesec se zlevi. Takrat mu postanejo oči motne in ker potrebuje vlago, ga je potrebno močiti z vodo, da se hitreje zlevi. Zdaj je dolg približno 75 cm, zrastlel pa bo tja do dveh metrov in pol. Njegova življenjska doba je 40 let.

Zdaj pa vam bom povedala nekaj o ostalih živalih. Hrčke, miške in mongolske skakače imava v posebnem prostoru. Tam imava vse, kar potrebujejo. Jaz imam hrčka, ki mu je ime Pikica. Večinoma spi, a ponavadi, ko jo pokličem,

pogleda iz svoje hišice. Je zelo lena, ko pa je spuščena, pa kar šviga sem ter tja. Vsak dan tudi ona dobi svoj delež hrane. Najraje je solato in sončnična

ujela.

V tem prostoru je tudi 5 miši, dve mladi in tri odrasle. Čeprav nimajo takega pomena, kot npr. hrček, jih moram vsaj omeniti,

saj tudi kača ne bi preživela brez njih. Vsak dan pa dobijo vsaj kanček pozornosti.

Tudi na psa, mačko in papagaja na smem pozabiti. Pes je majhen, črn mešanček z imenom Tedi. Tudi on dobi vsak dan svojo pozornost, saj je čuvaj in si jo

Kača rdečerepi udav.

semena. Stara je 8 mesecev in v tem času sem se je tako navadila, da je ne bi dala nikomur.

Skakači so zelo urne živalice. Imava samčka in samičko, ki sta bila že dvakrat starša. Prvikrat so bili trije mali nadebudneži. Zdaj pa sta bila dva. Zelo rada jesta iz roke, ampak vseeno raje ostaneta v terariju. Nekega dne nama je samička ušla. Bila je tako prestrašena, da se tudi ganila ni. Z nekaj truda pa sva jo le

zato zasluži še posebej. Mačka pa je bela perzjika, ki večino dneva prespi. Rada pa se crklja, ampak kadar ji je dosti, lahko tudi opraska. Ime ji je Liza in je zelo ponosna na svojo belo dlako, ki jo je potrebno vsak dan česati. Papagaj Pepi pa se dan za dnem gleda v ogledalo, tudi iz kletke noče, poje hrano in popije vodo, potem pa se gleda in gleda, večkrat pa tudi glasno čivka.

No, tako, zdaj smo pa pri koncu. Predstavila sem vam najine živali, ki jih imava zelo rada.

Tina Jerič, 5.c

MISSI IN SEDEM PSIČKOV

Naš član družine je tudi štiriletna psica Missi, ki spada med aljaške malamute. Avgusta 1998 smo se odločili, da jo bomo parili s psom iste pasme, Silverjem po imenu. Parjenje je bilo uspešno, saj se je Missin

trebuh iz dneva v dan večal. Kmalu ni več mogla teči in se razigrano poditi za žogo. Bili smo v hudih skrbeh, saj ji je pošel tudi tek za hrano. Niti njeni najljubši piškoti ji niso več prijali. Naše skrbi so se večale,

veterinar, ki jo je pregledal, pa je dejal, da je z Missi vse v redu in da lahko kmalu pričakujemo njen podmladek.

Četrtega oktobra je Missi cel dan in celo noč kotila mladiče v svoji uti na vrtu. Ni se ganila iz

HRČKOVI PRIJATELJI

koče. Od tam smo slišali cviljenje, podobno cviležu majhnih mišk. Zjutraj je oči pri zajtrku oznanil, da imamo sedem novih članov pasje družine, šest psičkov in eno psičko. Sprva se je Missi zelo bala za svoje mladičke in ni rada videla, da je kdo šaril okrog nje. Tri dni ni stopila iz koče. Hrano smo ji ponujali, ampak je ni hotela. Pila je samo vodo. Bila jo je sama kost in koža, mladiči pa so neprestano sesali. Ker smo se bali, da bo Missi podlegla, smo začeli mladiče trikrat na dan dohranjevati z injekcijsko brizgalko. Po nekaj dneh pa je Missi začela jesti in kmalu je

imela dovolj mleka za lačne mladičke. Ti so sesali neprestano in vedno bolj agresivno.

Po desetih dneh so se mladičem začele odpirati oči in začel jih je motiti svet okoli njih. Brez ravnotežja so že poskušali delati prve korake. Po dvajsetih dneh smo jim mleko nalili v posodo, od koder so ga poskušali popiti. Okoli sklede z mlekem pa je bilo slišati prve dni samo kihanje in kašljanje mladih psičkov. Missi je že pridno jedla in dobivala nazaj svoje izgubljene kilograme. Naši mladički, ki jih je bilo težko ločiti, so dobili tudi imena na začetno črko U. To so

bili: Ula, Urh, Učko, Uto, Uno, Udi in Ukan. Mladiči so pridno rasli in postajali vedno bolj igrivi. Kmalu so prevohali ves vrt in odkrili vse skrivne koticke. Naša trava je izginjala, saj so se mali direndaji s svojo mamo ves dan podili po njej. Pri dveh mesecih starosti je prvi odšel k svojim

Mali navihanci

Mama Missi

novim lastnikom Udi. Kar naenkrat so drug za drugim začeli odhajati od doma in za vsakim nam je bilo hudo. Nazadnje je odšla psička Ula. Vsak psiček je s seboj vzel odejico, ki je dišala po Missi, da jih ne bi tlačilo domotožje.

Naša Missi pa naprej živi samsko življenje v družbi muce Jerce.

Nika Jelenc, 7.b

SPOŠTOVANI GOSPOD BIK

Na nedeljski popoldanski izlet smo šli s staro mamo na Krvavec. Z mamo in mamico smo nabirale gorske rože za čaj in maline. Po pašnikih so se pasle krave in ovce. Nemoteno smo se lahko gibali med živino, saj je povsem navajena ljudi. Ko smo se utrudili, smo poiskali lep koticček in si privoščili malico. Kmalu pa nas je obiskal zvedavi gost "spoštovani gospod bik". Skorajda je stopil med nas, bil

je ves posut z muhami in nas opazoval kot nepotrebne prišleke ter si z ušesi in repom odganjal nadležne muhe. Čeprav tako zelo velik in čisto blizu nas, pa je izgledal popolnoma nenevarno in veličastno. Ati je imel s seboj fotoaparatus, zato je našega gosta slikal v vsej njegovi veličini.

Da je bil res tak, si oglejte na dokazu - njegova fotografija.

Urša Podobnik, 5.a

PETI ČLAN DRUŽINE

(zlati prinašalec Tit)

Celih dolgih pet let sem navijala za štirinožno, dolgodlako pasjo gmoto, tedaj pa se mi je želja končno izpolnila. Zadnja dva meseca so potekale velike priprave, katerih poveljnik sem bila v naši družini jaz. Ko sem prečesala celo knjižnico o kužkih, pa preštudirala enciklopedije o vzgoji, pa še o negi, pa o vedenju psov, sem vskočila še v nakupovalno mrzlico, saj pravzaprav naš kuža vendarle potrebuje topel, ljubeč dom. Ta čas je oči pridno žagal, pa meril in vrtal, da je bila do prihoda novega družinskega člana pasja uta nared, kaj uta, vikend oz. dvosobno stanovanje z razgledom po vrtu in na cesto. Kaj si naš princ sploh še lahko želi? Težava je bila še v imenu, saj pravzaprav še nismo vedeli, kateri od šestdesetih primerkov bi mu najbolj ustrezal. Sledila so še zadnja navodila in že smo po prašni cesti drveli na Visoko, po našega zlatega prinašalčka. Kosmatinček se je moral posloviti od svojih sestic in iti z nami domov. Tako je štručka prvi dan jokala in z njo še vsa naša družina (razen očeta, ta mora vendarle ostati pri zdravi pameti). Potihem je osvojil naša srca, do babice, ki je menila, da bo nakup psa pomenil pravo družinsko katastrofo, če ne že konec sveta, pa je bil naš "vitez" še posebno prijazen in vljuden. Le kdo se lahko upre njegovemu ljubkemu pogledu. Tako je tudi ona navsezadnje podlegla tej pasji nedolžnosti, ko se je naša "preprogica" v vročem poletnem dnevu priliznjeno zleknila zraven babice v senco. Nato smo vsi ploskali, ko je prvič dvignil nogo in skorajda proslavljali, ko se je odzval na naš klic. V mirnem obdobju je zaključil še pasjo šolo v Naklem. A takrat se zgodi ta preobrat, ki naše mirno življenje spremeni v najhujšo nočno moro. Nastopi pasja puberteta, ta pa vsekakor ni bila na spisku. Tit je bil več pri sosedih kot doma, obnašal se je skrajno nevzgojeno, do sedaj prinašalec, postane odnašalec, seveda copat, da o maminih čevljih sploh ne govorim. Babičino najlepšo kristalno vazo je spremenil na mikro atome, medtem ko

je dan pred tem očetu raztrgal časopis. Na sprehodu ga je odneslo kar po zraku, če je v daljavi zagledal pasjo predstavnico nežnejšega spola. Sledilo je obdobje ljubosumja, ki mu je vsaj malo razbistrilo glavo. Ob vsaki dvignjeni besedi je zakuhal mulo ali veliko zamero, vendar se je vse dobro končalo, saj bi lahko rekli, da en pasji piškotek skorajda gore premika (da se razumemo).

Titu, kot petemu članu naše družine, vse zasluge, da odkar ga imamo, niti ne pomislimo, da bi se v nedeljo popoldan v lepem vremenu z avtomobilom odpravili k starim staršem.

Ana Hudobivnik, 7.b

Jaz sem tisti pomemben peti član družine!

NEKAJ O 4. OKTOBRU

4. oktober je dan proti mučenju živali. Po vsem svetu na ta dan še posebej posvečajo pozornost boju proti nepravilnemu ravnanju z živalmi. Učilnico biologije smo opremili z nekaj prispevki na to temo in v njih napisali, kako je treba ravnati z živalmi in kako ne!

Nekaj naših prispevkov:

Zakaj ljudje kupujejo živali, če potem ne morejo ali ne znajo skrbeti zanje? V naši ulici sem opazila nekega kužka po imenu Bobi. Privezan je bil na kratko vrvico, dolgo en meter. Imel je dve skledi. V prvi je imel postano vodo, v drugi pa v vodo namočen kruh. Tak odnos skrbnikov do psa je nepravilen.

Pri nas doma imamo tudi živali - ptičke in muco Lizo. Za vse živali lepo skrbimo. Še posebej za našo muco Lizo, ki je zelo razvajena. Najraje se zadržuje v naši družbi. Ker je dolgodlaka muca, ne lovi miši, zato jo hranimo z mačjo hrano. Včasih ji damo tudi jajce, da ima bolj svetlečo dlako. Zelo se bojimo, da bi našo Lizo povozil avto.

Upam, da se večina ljudi zaveda, da imamo živali za zabavo pa tudi za prijateljstvo!

Nekateri ljudje imajo svoje ljubljence. Kot na primer: psa, hrčka, želvo, mačko, papigo... Ljudje z njimi najprej ravnajo zelo lepo in jim dajo vsak dan jesti, jim menjajo vodo, se z njimi igrajo... Nato pa se jih naveličajo. Nič več jih nimajo radi, jih nikdar več ne peljejo na sprehod, jim ne dajo več jesti...

Največkrat takšni ljudje pustijo živali, da same tavajo naokoli lačne, premražene in prestrašene, ker so ostale brez svojega doma. Ostanejo prepuščene na milost in nemilost drugih ljudi. Le malokdaj se zgodi, da takšne živali najdejo drugega gospodarja, ki je pripravljen lepo skrbeti zanje.

Ne bodimo taki, kajti, če smo si zaželeli svojega ljubljence, moramo lepo skrbeti zanj in mu nuditi takšno življenje, kot si ga zasluži.

Ko sem šla v gozd, sem slišala nek hrup. Iskala

sem kraj, od koder prihaja. Na drevesu je visela velika bela vreča in iz nje je prihajal čuden glas. Iz drevesa sem vzela vrečo in pogledala, kaj je v njej. Notri je bilo polno lepih majhnih psičkov. Nekaj jih je že poginilo, ostali pa so bili hudo ranjeni. Odnosla sem jih domov in jih dala v košaro. Naslednji dan sem jih peljala k živinozdravniku. Rekel je, da naj jim poiščem topla zavetišča in jih dam dobrim ljudem. Tudi mi smo enega obdržali.

Takrat sem ugotovila, kako so nekateri ljudje grdi do živali.

Učenci 6.a razreda

Moj ljubljencek

Tole vam pišem, ker imam doma kar tri domače živali. Pes As je očetov, hrček Muri sestrin, muca pa je moja in ker imam zelo rad mačke, vam bom napisal nekaj o moji mucici Maci.

Skotila se je 31.5.98. Ko smo jo dobili, je bila še čisto majhna, zdaj pa je stara štiri mesece in je zelo velika. Je tigrasta, ima dolge dlake, košat rep, rjave oči in dolge brke. Je zelo ljubka in vedno pride k meni ter začne prestiti.

Najraje je čokolado in pije kakao. Ker imam zelo rad živali, bi vsakega, ki jih muči, kaznoval. Sam pa mislim, da morajo tisti, ki se odločijo, da bodo imeli hišnega ljubljenceka, zanj tudi skrbeti, ga hraniti in mu nuditi dom, ne pa ga mučiti, kot to počnejo nekateri.

Miha Erzar, 6.a

Beli očnjak

V filmu, ki smo ga gledali s šolo, je tudi prikazano mučenje živali. Gospodarji služijo denar s psi. Priredijo tekmovanje, kjer se dva zelo dobra psa stepeta in gospodar tistega, ki zmaga, dobi ogromno denarja. Moje mnenje o tem pa je drugačno. Jaz psa ne bi imela zaradi denarja, ampak bi lepo skrbela zanj in ga imela rada.

Moja psička Kala

Imam psičko Kalo, ki jo zelo razvajam. Z njo se igram in hodim na sprehode. Vsaj enkrat na mesec jo tudi skopam. Hranim jo enkrat na dan, včasih pa tudi na skrivaj dobi kakšno poslastico. Najraje spi pri meni v sobi. Ko pridem domov iz šole, je zelo vesela in od veselja skače po meni. Imam jo zelo rada in je ne dam nikomur. Takšno mora biti ravnanje z živalmi.

Ana Bratun, 6.b

O ŽIVALIH PRI POUKU SLOVENSKEGA JEZIKA

Tudi v tej številki našega časopisa bomo objavili nekaj najboljših spisov, ki jih pišemo pri slovenščini, tokrat pa smo se lotili tudi nove teme, in sicer smo se

lotili proučevanja **BASNI**.

Nauk o basnih

*Podobe so v naravi raznolike,
enako so različni si ljudje;
živad ima napake in odlike,
človeški rod po nje stopinjah gre.*

*Ko v knjigi bereš to in ono basen,
na koga meri, bralec, ne sprašuj;
le z basnopiscem tiho pomodruj
in nauk postane tudi tebi jasen.*

*Če v basni sebe boš morda spoznal,
tedaj zapisana je, kot je prav.*

*Premnog z očitki se po bližnjih pase,
pri tem prerad pozabi nase.*

BASEN

Basni zavzemajo v ljudskem izročilu posebno vlogo. Že v starem veku je prišla iz Indije in Egipta v Grčijo. Tam je njen najboljši zastopnik znameniti Ezop, ki je živel v 6. stoletju pred našim štetjem kot suženj na otoku Samosu. Basen se je znala vsaki dobi prilagoditi. Posebno je bila cenjena v srednjem veku. Nemški verski reformator Martin Luter je priporočal branje basni takoj za Biblijo. V 18. stoletju so imeli basen za eno najodličnejših panog poezije. Znani basnopisec je Lafontaine, ki je dodal basni umetniško vrednost. Poleg Lafontaine so znani še Lessing, Krilov, Moore, Obradovič. Pri nas je prvi začel pisati basni Valentin Vodnik, največ pa jih je napisal Anton Martin Slomšek. Basni so pisali tudi Valjavec, Trdina, Levstik, Kette, Josip Ribičič, Pregel, Matej Bor, ...

Basen je književna vrsta, ki je po vsebini pripovedka v vezani ali nevezani besedi. V njej nastopajo živali, ki se obnašajo kot ljudje. Celotna zgodba je čimbolj slikovita in živa prisposoba odnosov med ljudmi s presenetljivim končnim preobratom, ki omogoča izrecno vspostavitvev

moralčnega nauka ali kritike. Sprva je bil ta nauk dodan obvezno kot pregovor na koncu pripovedi, pozneje pa tudi na začetku, da ga je basen pojasnila.

Danes je basen tudi brez moralnega nauka, saj ga lahko izluščimo iz pripovedi. Marsikatera basen se je zelo obrusila, toda ostal je njen nauk, ki je ohranjen v pregovorih, primerjavah, prisposodobah (narediti iz muhe slona, zdrav kot riba,...). Živali so v basnih značajske tipizirane.

Največ basni je o **LISICI**. Lisica je znana kot pretkanka in kot zvita žival. Med našim ljudstvom je nekaj basni, v kateri jo kljub zvijačnosti ukanijo druge živali.

Pogosto v basni nastopa tudi **MEDVED**. Pri vsej svoji moči, velikosti je smešen, dobrodušen, sladkosned in neumen godrnjač. V basni si ga rada privoščijo lisica, saj ji verjame, ker misli, da je poštena kot on. Medveda označuje izredna telesna moč, ne premore pa večje umske zmožnosti.

HRČEK PRI POUKU

VOLK je znan po svoji nasilnosti, krvoločnosti, nenasitnosti in požrešnosti.

PES je zvest, navadno mu greni življenje **MAČKA**.

OSEL je neumen in naiven.

ČEBELA je pridna, marljiva in priljubljena med ljudmi.

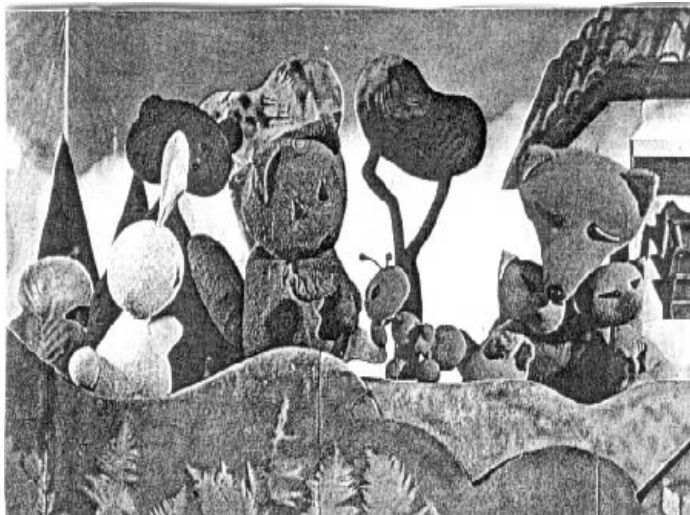
Podobne lastnosti imajo tudi **MRAVLJE**.

POLŽ je počasen, a iznajdljiv in predstavlja vrlino vztrajnosti.

OREL je kralj ptic. V basnih je pogosto bahav in povzpetniški.

MUHA je majhna, nadležna žival.

VRANE so prepirljive, praznoglave in naivne.

V slovenskih basnih so prikazane skoraj vse živali, ki žive v bližini človeka.

Pripravili pri dodatnem pouku slovenskega jezika pod vodstvom učiteljice Knapič Minke učenci: Tjaša Lamut, Jan Moštrokol, Hoti Holinski, 7.a, Vesna Komat, Negoslav Boškovič, 7.c

VIRI:

Matjaž Kmecl: Mala literarna teorija
Silva Trdina: Besedna umetnost 1
Slovenske basni in življenjske pravljice (MK, 1991)
Slovenske basni (MK, 1967)
Janez Keber: Živali v prisposodobah

ČE BI RAZUMELA GOVORICO ŽIVALI

Prav vsakdo ima kakšno nemogočo željo, o kateri ponoči sanja, med poukom o njej razmišlja ali pa o njej napiše spis. Bi se čudili, če bi v Čukovi jami srečali zlato ribico, ta pa bi vam s spremljavo krokodila v nekaj REP stavkih povedala, da vam izpolni eno željo. Bi vi izbrali teden s Pamelom Anderson, z Bredom Pittom ali pa zabaven vikend v družini Willa Smita. Moj odgovor: NITI POD RAZNO. Ker pravzaprav iz svoje kože ne morem, sledi temu primerno tudi odgovor. Zelo si želim razumeti govorico živali. HOKUS POKUS GOLDEN FISH je zapela ribica in želja se mi je

izpolnila. Lahkih korakov sem stopala po cesti v živalski vrt. Tam je namreč odličen kraj za poizkus novih spretnosti. Ko se kar nisem mogla načuditi jezikavim hijenam, ki so imele okroglo mizo, glede lepotne operacije sosedove zebre, sem skoraj padla v nezavest, ko sem na drugi strani zaslišala divje svinje, ki so razpravljale o Oprah Show. Da bi le slišali, kaj so opice imele povedati o zali mladenki Kasandri. NE! TEGA MI NE BI VERJELI! Kakor so me nesle noge, sem jo bliskovito ucvrla iz živalskega vrta, še prej pa kar nisem mogla preslišati levje zgodbe, kaj je bilo

pravzaprav potem, ko ESMERALDA prime mačko za krtačko. Ko sem se le stežka izognila prezgodnji smrti, sem si zaželela, da bi se doma vse dobro končalo.

Za nameček pa naj še dodam, kaj pravzaprav pomeni nenavadno godrnjanje Tita (moj kuža), ko ga zjutraj zbudim. Vseh živalskih kletvic še ne znam, a kar je zjutraj zamomljal Tit, sem JASNO RAZUMELA.

Za konec le še dokončam naslov ČE BI RAZUMELA GOVORICO ŽIVALI, bi se za ves mesec zaprla v svojo sobo.

Ana Hudobivnik, 7.b

HRČEK PRI POUKU

ČE BI BILA VELIK PES

Veliko starih ljudi govori, da po smrti prideš še enkrat na Zemljo. Bo že držalo, saj sem se na Zemljo vrnila kot maček. Živim pri bogati družini v samem središču Italije. Mesto, v katerem prebivam, je polno drugih mačk. Seveda, kot mi pravi gospodarica, sem najlepša in najpridnejša mačka izmed vseh. Že od malih nog se igram z manjšimi ali večjimi mačkami. Kadar uidem, je gospodarica zelo jezna, in ko se vrnem domov, me pošteno okara, saj nisem bila prav nič pridna. V

hiši v kateri stanujem, živi še nek pes. Imena ne vem, ali je Fifi ali Ferdo. Hotela sem zavladati v kraljevstvu, pa je kar naenkrat lastnica pripeljala nekega cucka, ki je sedemkrat manjši od mene, laja pa tako, da se ga včasih ustraši tudi sluga na hodniku.

Nekega dne sem se prav potihoma splazila v kuhinjo. Splezala sem na mizo in iz moje opazovalne točke gledala kuhinjske police, ki so bile polne dobrot. Najboljša in seveda največja med vsemi je bila slastna

klobasa. Po skovanem načrtu sem stopila v akcijo. Kot raketa sem planila na klobaso, a v tistem hipu mi je spodrsnelo in padla sem na tla, z mano vred pa tudi klobasa. V tistem trenutku je bil tu Fiferdo, ki je pograbil klobaso ter se skrtil v kot. Če bi bila le za hipec veliki pes z velikimi zobmi, bi mu pokazala, kar mu gre.

Petra Ribnikar, 7.b

NARAVOSLOVNI DNEVI

Tokrat vam predstavljamo še dva nova naravoslovna dneva:

Naravoslovni dan na travniku:

Smo učenke šestega razreda in vam bomo predstavile lanski naravoslovni dan na travniku. Predno smo odšli na šolski travnik, nas je učiteljica razdelila v štiri skupine. Vsaka skupina je imela vodjo, na učnih lističih pa smo prejeli zapisane naloge, ki smo jih morali narediti.

V skupini, kjer so nabirali rastline enokaličnice, so poleg tega še primerjali višino trav z višino drugih travniških rastlin. V skupini, kjer smo nabirali dvokaličnice, pa so morali ugotoviti najpogostejšo barvo rastlin na travniku. Naslednja skupina je ugotavljala številčnost rastlin na travniku in katere rastline so najštevilnejše. Zadnja skupina pa je s pomočjo kompasa skicirala šolski travnik in določila lego šole.

Po delu na terenu smo se

odpravili v učilnico biologije in s pomočjo raznih knjig ugotavljali imena nabranih rastlin, ki sta jih nabrali prva in druga skupina. Po končanem delu pa je vsaka skupina predstavila svoje delo.

Špela Miklavčič, Nina Vrhovnik, Tatjana Okorn in Sanja Vujinovič, 6.b

Jama Pekel:

Ko smo se s šolo odpravili v Celjsko kotlino na ekskurzijo, smo si med drugimi zanimivostmi ogledali tudi jama Pekel kot naravoslovni del ekskurzije. V šoli smo dobili naloge z vprašanji. Nanje smo morali odgovoriti in izdelati seminarske naloge. V njih smo opisali vse značilnosti jame Pekel.

Jama leži tri kilometre severno od Šempetra. Je ena

največjih na Štajerskem. Izdelal jo je potok Peklenjščica. Skalni vhod v jamo izgleda kot podoba hudiča. Jama je bila že od nekdaj znana in zelo obiskana. V tej jami so našli kosti pračloveka. Leta 1969 so začeli jamo raziskovati. Ima dve nadstropji. V njej so veliki kapniki različnih oblik. V jami je tudi veliko slapov. Ob stenah so beli kapniki. Pot po njej je zelo lepo urejena. Ker so v jami naredili stopnice, prideš iz nje 42 m višje, kot pa vstopiš vanjo.

V jami Pekel živijo postrvi, raki, netopirji, pajki, hrošči... Rastlin ni, le ob umetni svetlobi (reflektorji) je nekaj mahov.

Matija Korošec, 6.b

HRČEK PRI POUKU

NOVOLETNA ZABAVA PRI SPOZNAVANJU NARAVE

Zadnjo uro pred novim letom smo si pri pouku spoznavanje narave vzeli čas za zabavo. Saj vsi veste, kako težko je biti v šoli tik pred počitnicami ali prazniki, še težje pa se je takrat učiti ali poslušati razlago učitelja. Zato smo se skupaj z učiteljico odločili za zabavnejšo uro, pa še vedno v smislu narave.

Narisali smo razpredelnico s tremi okni. V prvo okno smo morali napisati rastlino, v drugo okno človeški organ, v tretje pa žival. Toda vse tri so se morale začenjati na določeno črko, ki smo jo izbrali.

Zmagovalka sem bila jaz (Tea) s 40 točkami. Najmanj doseženih točk je bilo 17. Živali, rastline in organe smo iskali pod naslednjimi črkami: R, A, Š, I, Č, J, Ž, Z, G, N, P, T, O, C. Najtežji črki sta bili A in I. Največ možnih

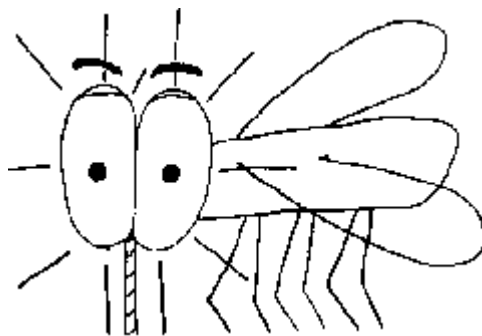
točk je bilo 42.

Pri tej uri narave smo se imeli zelo lepo. Kljub smehu in zabavi pa smo se vseeno igranje tudi nekaj naučili.

Tea Piškur, 5.c

NADLEŽNI KOMAR

Pri biologiji se učimo o različnih živalih. Pogovarjali smo se tudi o komarju. Preden smo si ga podrobno ogledali, nam je učiteljica postavila vprašanje: **NA KAJ POMISLIŠ, KO SLIŠIŠ BESEDO KOMAR?** Tu je nekaj najzanimivejših in najpogostejših odgovorov.

Ali vam res povzročam toliko preglavic?
Narisal Nejc Lebar, 6.a

Ko zaslišim besedo komar:

- Najprej pomislim na neko sitno žival, ki pije kri in me sredi noči spravlja ob živce!
- Pomislim na male brenčeče živalice, neskončno zburjanje, praskanje in velike rdeče bule.
  - Pomislim na poletne počitnice in srbeče pike.
  - Pomislim na najhujšo nočno moro.
  - Pomislim na poletje.
- Pomislim na nadležno žuželko, po kateri mi nastanejo velike srbeče pike.
  - Pomislim na pik, srbenje in nočno brenčanje.

Učenci 6.a razreda

DOBROTE IZ NAŠE KUHINJE

Medeni kruh – dražgoški kruhki

V 4. številki Hrčkovega lista smo že pisali o zdravi prehrani. Ponudili smo vam tudi nekaj starih, a zdravih receptov naših babic. Tokrat vam predstavljamo znamenite DRAŽGOŠKE KRUHKE.

Učiteljica gospodinjskega pouka, Nataša Koblar, nas je naučila, kako se jih izdeluje. Na sliki lahko vidite naše umetnije, če pa hočete vedeti o njih kaj več, preberite, kaj smo vam o njih napisali.

Zgodovina dražgoških kruhkov sega daleč nazaj v prejšnje stoletje. Umetnost izdelave se je prenašala iz roda v rod. Marija Jelenc iz Dražgoš jih izdeluje že 70 let. Spominja se, da je morala sedeti za mizo in oblikovati kruhke, pri tem pa je opazovala otroke pri igri. Pečene kruhke je naložila v košaro in jih prodajala po hišah, dokler košara ni bila prazna, kruhki so postali njeno življenje.

Dražgoški kruhki so zaradi lepote in umetnosti praznična jed. Podarjamo jih za osebne praznike, obletnice, poroke, rojstne dneve in za druge slovesnosti.

Včasih je bil medeni kruh tudi ljubezenski posrednik med fantom in dekletom. Dekleta in fantje so male kruhke, ki so jih dobili v dar, hranili mesece, tudi leta. Pravilno pečeni kruhek se ne pokvari in je precej trd. Če ga hočemo jesti, ga moramo z nožem zrezati na tanke rezine.

Da bi ta običaj ohranili, smo učenci osmih razredov pobrskali po knjigah in pri uri gospodinjstva izdelali vsak svoj dražgoški kruhek. Naši kruhki imajo največkrat obliko srca, a kdor se hoče poigrati, lahko izdelava tudi drugače oblikovane kruhke (zvezdice, majolike, pipe,...). Za okrasje smo uporabili predvsem cvetlične motive: planiko, travniške rože, marjetice, grozdje, pšenično klasje... Sama zamisel in oblikovanje kruha nudi veliko veselje vsem, ki radi oblikujejo s prsti, predvsem, če delamo s srcem in z mislijo na človeka, ki mu bo

naš izdelek namenjen.

Če te je ob vsem tem kaj zamikalo, da bi naredil svoj dražgoški kruhek, poizkusi!!

Priprava testa:

Osnovni surovini sta med in moka. Uporabimo lahko katerikoli med, razen kostanjevega. Ta je pregrenak. Delamo lahko s pšenično ali rženo moko. Kot sredstvo za vzhajanje uporabimo jelenovo sol (dobiš jo v lekarni).

Potrebujemo:

1 kg moke
1/2 l medu
1 žličko jelenove soli
1/2 dcl vode

Priprava:

Med segrejemo na 60 stopinj. Vroč med med stalnim mešanjem vlivamo v moko, dodamo v topli vodi raztopljeno jelenovo sol. Vgnetemo v dokaj trdo testo in začnemo takoj oblikovati kruhke. S pomočjo valjčka izdelamo želeno obliko kruhka, ki naj ima slab cm debeline. Rob okrasimo z vili-co. Izdelane okraske polagamo na testo, ki smo ga pomazali z vodo, da se okrasek prime na podlago. Kruhke pečemo 10 - 15 minut pri 180 stopinjah. Pečene kruhke premažemo z raztopino medu in vode, da se lepo svetijo.

Setavila Maja Knific, 8.c

Naši dražgoški kruhki

HRČEK PRI POUKU

PREGOVORI Z ŽIVALSKIMI LASTNOSTMI

Ko smo se pri pouku biologije pogovarjali o polžih, na katere se nanaša kar nekaj pregovorov, nas je zanimalo, koliko poznamo takih, ki jih uporabljamo v vsakdanjem življenju in vsebujejo značilnosti iz živalskega sveta. Zbrali smo jih zelo veliko, pred vami je nekaj najbolj zanimivih in največkrat uporabljenih. Ali jih poznate in ali jih kdaj uporabite????

- Siten kot muha.
- Pameten kot sova.
- Kjer osel leži tam, dlako pusti.
- Gledata se kot pes in mačka.
- Pogumen kot lev.
- Zmešan kot kura.
- Iz muhe naredi slona.
- Zvest kot pes.
- Počasen kot polž.
- Rdeč kot kuhan rak.
- Molči kot riba.
- Brunda kot medved.
- V premislekih bodi podoben polžu, v dejanjih ptici.
- Trdoživ kot maček.
- Ponižan kot jagnje.

·Šopiri se kot pav

·Debel kot pujs

To pa še zdaleč niso vsi pregovori, ki smo jih zbrali.

V naslednji številki vam predstavimo nove!

Učenci 6.b razreda

INTERVJU Z GOSPO NADO PAJNTAR

Že v prejšnjih številkah naše biološke revije smo intervjuvali ljubitelje živali ali učitelje na naši šoli, ki so kakorkoli povezani z njimi ter lastnike pernatih ali kosmatih gmot na štirih oz. dveh nogah. Le za vas sva se z go. Pajntarjevo učiteljico na naši šoli dogovorili, za intervju, kajti pred kratkim se jim je pridružil še en družinski član.

Dober dan. Zanima me, katere živali imate trenutno doma? Imamo mačka, psa aljaškega malamuta z imenom Kal ter tri ribice z imeni Živa, Ines in Nuša.

Imate veliko dela z njimi, kdo pa največ skrbi za njih? Za psa Kala in mačko skrbim večino časa jaz, za ribice pa moja hčerka.

Ste imeli že prej kakšnega psa, v otroških letih? Ne. S psom sem se srečavala samo pri stari mami, kamor sem hodila na počitnice.

Če imate živali res radi, zakaj ste se odločili za poučevanje slovenščine in ne biologije? To pa zato, ker sem zelo rada brala knjige. Že v osnovni šoli me je za slovenski jezik navdušila učiteljica slovenščine, tako da mi je bil ta predmet najbolj pri srcu.

Kaj vi mislite, ali drži, da se mačka in pes ne razumeta? Mislim da. Muca psa ne sprejme, saj so mačke bolj mirne živali in jim gre hrup okoli njih na živce. V naši družini se mačka in pes ne razumeta najbolje. Mačka psa ne prenese, naš Kal pa že prav dobro ve, da je bolje, če sta narazen v varnostni razdalji, saj takoj, ko se srečata, naredi Kal okoli nje velik lok.

Kdo pa je lastnik Kala? Lastnik je sin Damir, vendar skrbiva zanj jaz in moj mož.

Ali Kalu sedaj posvečate več pozornosti, kot mački? Da, sedaj je še mlad in se vse vrti okoli njega.

Nam lahko poveste kakšen smešen dogodek, ki se vam je zgodil, odkar z vami živi pes? Ha, ha... Seveda, bilo je tako. S petimi meseci je Kal kot fantek prvič poizkusil dvigniti

nogo pri lulanju. Seveda je bil prvi poizkus neuspešen, saj je kosmatincu spodrsnilo in je padel v lastno lužico.

Ali imate živali radi še iz mladih let?

Da. Kot otrok sem počitnice preživela v Beli krajini, kjer so imeli stari starši kmetijo. Takrat sem se prvič srečala s kravami in drugimi domačimi živalmi.

Ali ima Kal poleg tega imena še kakšnega ljubkovalnega ali pa takega, s katerim ga pokličete, ko ste res besni nanj? Jaz ga kličem Kali, mož Kalisko, ko je bil še čisto majhen je bil Kalček, ko pa smo nanj jezni ga pokličemo po imenu smrduh ali lopov.

Katere človeške lastnosti lahko pripisete mačku ali psu? Maček je bolj samostojen in ni razvajen. Pes pa je bolj neubogljiv.

Ali želite imeti še kakšno žival? Ne, mislim, da jih imamo sedaj zadosti.

Spoznate. odkar imate Kala, na sprehodih kakšne nove prijatelje? Seveda. Na sprehodu se srečujem z ljudmi, ki imajo tudi sami doma živali in večkrat o tem nanese pogovor.

Nazadnje pa nama povejte, ali potekajo v zbornici kakšne »debate« o živalskih ljubljenskih, namreč vemo, da je na šoli že cela množica učiteljev, ki imajo doma živali ali pa skoraj cel živalski vrt? Ha, ha... Seveda. Ko sem jaz dobila psa, sem vsem pokazala slike, prišli pa so tudi na obisk, da so ga še sami spoznali.

Hvala lepa, da ste si vzeli čas za pogovor.

Ana Hudobivnik, Ema Grašič, 7.b

MOJ DEDI ČEBELAR

Moj dedi živi na Golniku in v bližini na hribčku stoji njegov pisani čebelnjak. Ko nanj posije prvo pomladansko sonce, se v njem prebudijo majcene, drobcene čebelice, pripravljene na novo življenje in delo. To me je spodbudilo, da sem dedija prosil, naj mi nekaj pove o njih.

1. Kdaj si se začel ukvarjati s čebelarjenjem in kdo te je navdušil za to?

Naj ti najprej povem nekaj o mojem otroštvu. Časi, ko sem jaz odraščal, so bili drugačni od teh, v katerih odraščáš ti. Živel sem v kmečki družini in imel sem veliko bratov in sester, skupaj nas je bilo petnajst. Poleg dela v hlevu in na polju smo otroci veliko prostega časa preživeli v naravi. Počenjali smo številne vragolije okrog doma, po travnikih in gozdu in še sanjalo se nam ni o kakšnih računalnikih ali televiziji. Morda sem se prav zaradi tega stika z naravo kmalu začel zanimati za čebele. V tistih časih je imela vsaka kmetija svoj čebelnjak. Tudi pri nas smo ga imeli. Pri štirinajstih sem vzljubil čebele, pri sedemnajstih pa sem zanje že skrbel. In od takrat, kot vidiš, so postale in ostale moja skrb in ljubezen, moja obveznost in sreča. Dan za dnem, leto za letom, že dobrih 63 let!!

2. Kdaj spomladi začneš z delom v čebelnjaku in kako poteka delo čez leto?

Moj čebelnjak ima 25 panjev, to je 25 čebeljih družin. Vsak panj je razdeljen na dva dela. V vsakem je 10 satnic. V spodnjem delu - plodišču živijo in se razmnožujejo čebele skupaj z matico. V zgornjem delu - medišču pa čebele delavke v celice satnic vlagajo cvetni prah in medičino. S pregledovanjem vsakega panja pričnem v marcu. Matice takrat že pričnejo z zaleganjem in če je družina dobra in močna, se mlade čebele izležejo marca, včasih pa že v februarju. Nato

Dedi pri čebelnjaku

preverim, če imajo čebele dovolj hrane, če je ni, jih nahranim s sladkorno raztopino, ki ji primešam med, če ga je še kaj ostalo. Od 15. aprila do konca avgusta vsako družino pregledam na 10 dni. Vse ugotovitve o razvitosti družine, še posebej o matici, si sproti zapisujem. Matica živi v družini od enega do štirih let in če je slaba, jo čebele same zamenjajo z drugo. Naredijo matičnjak in lahko se zgodi, če nisem previden, da stara matica s čebelami uide iz panja, ponavadi v bližnje krošnje dreves. Pravimo, da čebele **rojijo**.

Čebelarji tudi pravimo, da čebele hodijo na **pašo**. Če je vreme ugodno, konec junija, v juliju in avgustu točim med: cvetlični, gozdni in kostanjev - ta je tudi najbolj zdrav. Včasih se mi zgodi, da s točenjem medu zamudim in se le-ta v satnicah strdi. Tega čebele porabijo za hrano. Pravi med se v kozarcih čez zimo strdi. Čebelarji medu pravimo **strd**.

3. Ali obstajajo kakšne bolezni čebel?

Seveda. Poznamo čebelje uši, gnilobo - ta se pojavi v zalegi in če je gniloba huda, jo čebelar uniči s sežigom. Zelo huda pa je VAROZA. Na čebelah se pojavijo zajedalci, ki čebelico izsesajo in le-ta pogine. Varozo preprečujemo z dimljenjem in posebnimi zdravili. Kadar hranim čebele, sladkorni raztopini včasih dodam tudi zmleti česen, včasih pa limonin sok ali cedevito (za boljšo prebavo čebel).

4. Kako pripraviš čebele na zimovanje?

Konec avgusta se prične priprava čebel na zimo. Če nimajo dovolj hrane, jim pripravim sladkorno raztopino, ki jo predelajo in si naredijo zalogo. Za zimo morajo biti pripravljene do septembra. Po potrebi obložim panje s kartoni in dekami, da jim je topleje in potem do nove pomladi potrebujejo mir.

Tako. Napisal sem vam le nekaj utrinkov iz vsakodnevnih opravil mojega dedija čebelarja. Marsikaj bi vam lahko še povedal, npr. kako izdeluje romičke, kako pripravlja propolis in kako tali vosek za satnice. Toda to je že druga zgodba. Morda o tem in še čem drugem v prihodnji številki Hrčkovega lista.

Likožar Matic, 7.a

INTERVJU Z NINO OREHAR

V letošnjem šolskem letu nas je pri biološkem krožku obiskovala Nina, nekdanja tudi učenka naše šole. Ker študira biologijo in je na praksi v živalskem vrtu, nam je popestrila ure biološkega krožka s številnimi zanimivostmi. Zato smo se z njo tudi pogovarjale.

1. Za kateri poklic ste se odočili?

Odločila sem se za profesorico biologije in kemije.

Učila bom na srednji šoli, kjer biologija in kemija nista maturitetna predmeta.

2. Kje in koliko časa poteka šolanje za ta poklic? Šolanje traja štiri leta, poteka pa na Pedagoški fakulteti v Ljubljani.

12. Ali bi še kaj radi povedali bralcem Hrčkovega lista? Veseli me, da je na vaši šoli veliko zanimanja za živali.

3. Kdaj ste se začeli zanimati za živali? Za živali se zanimam že od malega.

*Nina U., Nina K.,
Nataša, Eva in Sara, 6.č*

4. Katera izkušnja z živalmi se vam je najbolj vtisnila v spomin? Najbolj se spominim prvega stika s kačo.

5. S katero živaljo iz ZOO-ja preživite največ časa? Pomagam vsem živalim, največ časa sem z kameleoni, legvani in kačami.

6. Katere živali ste že prinesli na našo šolo? Na vašo šolo sem prinesla ameriškega rdečega goža, činčilo, žabo (rjavo sekuljo), paličnjake in polže (ahatnike).

7. Ali vam je všeč naša šola? Da, saj sem se tudi jaz šolala na isti šoli.

8. Ali imate kakšno domačo žival? Katero? Da, imam zelenega legvana in mačka.

9. Katera žival po vašem mnenju potrebuje največ nege? Mislim, da največ nege potrebujejo kuščarji. Vendar pa moramo vedeti, da vse živali potrebujejo veliko nege.

10. Katero žival priporočate majhnim otrokom? Majhnim otrokom priporočam majhne glodalce ter male pse.

11. Kje boste učili?

Če želite, da ima vaš napitek še boljši okus, si omislite lonček s šolskim znakom. Dobite ga za 500 SIT v tajništvu šole. Dobiček od prodaje je namenjen šolskemu skladu.

DAN Z LOVCEM

Megla se je počasi dvigala iznad Kokrice, ko smo se odpravili v gozd. S seboj smo vzeli koruzo, divji kostanj in nekaj sena. Pravzaprav smo bili štirje, če vključimo zraven še pravega lovskega psa Bena. Tako smo si počasi utirali pot po visokem, mokrem snegu. Pred nami je bilo še pol poti, ko sva se od naporene hoje zadihani ustavili. Z lovcem smo bili namenjeni na krmišče v "Veliko gmajno", kakor jo imenujejo domačini tam okoli. Lovcu Iztoku pomeni lov kot hobi, s katerim se ukvarja že od malih nog. Njegov oče ga je velikokrat jemal s seboj na lov, v lovsko družino Storžič pa se je vključil leta 1982. Tako je tekel pogovor, vse dokler nismo prispeli do krmilnice.

Med gostim drevjem skrita hiška, zraven katere stoji krmilnica naju je spominjala na pravljico o Janku in Metki. Odložili smo težke nahrbtnike in jo napolnili. Ob rob smo obesili nekaj storžev posušene koruze, nato pa preostanek spravili v

kočo zraven nje. Dovolj jo bo do konca zime, če nas ne preseneti sneg, kajti mati narava je nepredvidljiva.

Na poti proti domu sva zvedeli še nekaj lovskih prigod ter nekaj zanimivosti in nasvetov o lovstvu. Tiho šumenje nas je zmotilo pri pogovoru, ko je Ben pregnal iz zasneženega grmovja zajca. Lov je bil seveda neuspešen, saj se je pred prehitrim zajcem zabrisala vsaka sled. Pozimi se lovi samo škodljivce, kot na primer lisice in kunce. Z šestnajstim majem pa se odpre lovska sezona, kot jo imenujejo lovci. Maja lahko lovijo srnjake, ostale živali pa šele od septembra naprej.

Doma smo si ogledali lovsko sobo, kjer ima g. Iztok shranjene vse trofeje in nagačene živali. Sredi popoldneva sva se od njega poslovili in s še eno zanimivo izkušnjo odšli domov.

Anja Snedic, Ana Hudobivnik, 7.b

BIOLOGIJA NA INTERNETU

Tokrat pa spet malo o internetu, predvsem o tem, kako ga lahko uporabljamo kot pomoč pri učenju ali izdelovanju raznih pisnih izdelkov – nalog, projektov, seminarskih nalog.....

Charles Darwin:

Mogoče ti je učiteljica za biologijo "zatežila", da moraš narediti seminarsko nalogo o Darwinu (če si seveda v osmem razredu), ti pa ne veš, kje bi dobil-a podatke in slike o njem.

Lahko greš v knjižnico po debele knjige in leksikone in razne revije, lahko pa enostavno pogledaš, če je mogoče kaj o njem na internetu. Povedala ti bom, kako priti do njegovih strani, ki jih je kar nekaj na svetovnem spletu.

Najprej odsurfaj na kakšnega od iskalnikov (npr.yahoo-yahoo.com) in v prostor, kjer piše search, napiši Charles Darwin. Klikni na search, počakaj nekaj trenutkov in kmalu boš videl-a, kaj vse se najde o njem na internetu. Klikni na enega od naslovov in se podaj v svet raziskovanj.

Na žalost so vse strani o njem v angleščini, vendar je naše znanje angleščine že takšno, da že marsikaj razumemo.

Tu lahko prebereš vse o njegovem potovanju z ladjo Beagle, tu si lahko ogledaš vse o znamenitem Galapaškem otočju in živalstvu na njem, pa seveda

še druge zanimivosti. Prebereš si lahko vsa poglavja iz njegove znamenite knjige "Nastanek vrst", po kateri je zaslovel in še danes velja za največjega naravoslovca vseh časov. Tu najdeš številne slike in študentje se od tu lahko celo učijo.

Lahko s tiskalnikom tudi natisneš kakšno sliko!
Nina Kramar, 8.b

O živalih:

Rad bi izvedel kaj več o kaki živali, npr. o komarju. Kako prideš do podatkov? Je to mogoče in kako? Odgovor je seveda:

1. Pojdi na internet stran YAHOO.COM.
2. V okence napiši ANIMAL in pritisni tipko SEARCH.
2. Poglej prvo ponujeno možnost INSECTS in klikni.
3. Prikaže se ti veliko imen živali, za komarja klikni MOSQUITOES.
4. Prikažejo se ti različne vrste, ti pa klikni na MOSQUITO BIOLOGY.
5. Mislim, da sedaj ti izbereš in prebereš, kar te zanima...

Aleksandra Radojc, 8.b

ZANIMIVOSTI IZ ŽIVALSKEGA SVETA

Največji ptič, ki je kdajkoli živel, je bil **slonji ptič**. Njegova jajca so bila 200-krat večja od kokošjih. Izumrl je pred približno 300 leti.

Tasmanskega volka vrečarja so nazadnje videli pred 60 leti. To je bila čudno mešana zverina: volčja glava, tigrove proge in kengurujev rep.

V bolnišnici za morske živali v ZDA nataknejo ranjenim **morskim kravam** rešilne jopiče. Tako med okrevanjem lažje ostanejo na površini.

Kolibriji so edini ptiči, ki letajo

tudi nazaj, pa tudi vstran in na glavo obrnjeni.

Afriški ptič tajnik lovi kače in kuščarje, in to z nogami. Zgrabi jih s kremplji in jih potepta do smrti.

Pri **ribicah zetih** samci pazijo na mladiče. Če kateri odplava predaleč, ga oče ujame v usta in ga pljune nazaj v gnezdo.

Debelokljuni galapaški ščinkavec je edini ptič, ki uporablja vilice. S kljunom prime vejico in z njo beza žuželke iz lukenj v drevesu.

Mama **netopirka** ima tako izostren sluh, da prepozna glas svojega mladiča izmed milijonov glasov drugih netopirjev v jami, kjer se zadržujejo.

Nekateri Newyorčani imajo **papige** namesto alarma proti vlomilcem. Če kdo vdre v stanovanje, začnejo predirljivo vreščati.

Veliki črni kakadu vabi samico z glasbo. Z eno nogo prime vejico in tolče z njo po votlem deblu kot po bobnu.

Zbrala Sara Javornik, 6.č

HRČEK PREDSTAVLJA NOVE ŽIVALI

ŠKOTSKI OVČAR (COLLIE)

Njegovi predniki naj bi pred približno 400 leti prišli z Islanda najprej na Škotsko nato pa še v Anglijo. Ime "Collie" naj bi dobil po črnoglavih ovcah "Colleyih". Na Škotskem ga še danes pogosto imenujejo "Schotch Colley Dog".

S križanjem s hrti naj bi dobil ozko elegantno glavo in razmeroma nežno in lahko konstrukcijo, tribarvno dlako pa naj bi dobil s križanjem beločrnega škotskega ovčarja s škotskim setrom (gordon setrom). Vzreja škotskih ovčarjev se je močno razmahnila po letu 1870. Pri nas je sicer znan šele po drugi svetovni vojni, a je kmalu postal zelo priljubljen. Najbolj se je razširil v zadnjih petih letih. Razen dolgodlakega škotskega ovčarja imajo Škoti še kratkodlakega pri nas neznanega ovčarja (smooth - coated collie), ki se od navadnega škotskega ovčarja razlikuje le po dolžini dlake. Kratkodlaki škotski ovčar je bil najbolj razširjen okoli leta 1870, 1921 je vzreja teh psov upadla. Še danes so zelo redki, največ jih je v ZDA.

Dolgodlakega škotskega ovčarja pa pri nas najbolj poznamo pod imenom Lassie - po naslovu filma, kjer nastopa pes te pasme. **Splošni videz:** Je srednje velik pes razmeroma nežne konstrukcije, dolge, bujne (posebno pod vratom) in ravne, zaradi goste poddlake rahlo privzdignjene dlake, z ozko elegantno glavo, visoko nastavljenima, v konici prepognjenima uhljema in dolgim, spuščenim košato odklanim repom. Zobovje je škarjastega ugriza, glava ozka s ploskim čelom in razmeroma dolgim gobcem. Linija nosnega hrbta mora biti vzporedna s čelno linijo, po barvi je rdečkasto do zlato rumen, z veliko belo liso na čelu, ki večkrat preide na ves gobec (zaželjena je simetrična), z

belimi šapami ali večjimi belimi lisami po nogah in ponavadi z belo liso na koncu repa. Lahko je tudi črno-belo-rjav, s tem da je rjave barve manj in le na mestih, kjer meji črna barva z belo. Precej razširjen je tudi modro siv marmornat skoraj progast. Ta škotski ovčar ima lahko tudi neenako obarvane oči - eno temno rjavo in drugo sivo modro.

Plečna višina: Pes 56 do 61 cm, psica 51 do 56 cm.

Značaj: V svojem značaju ima precej nasprotujočih si potez: čeprav je v bistvu krotek in občutljiv, je hkrati lahko tudi trmast, brezčuten in len. Precej razvit ima čut za obrambo svojih gospodarjev, posebno še otrok in osamljenih ljudi. Je aristokratski, pameten, zvest, nenapadalen,

HRČEK PREDSTAVLJA NOVE ŽIVALI

vendar nezaupljiv do tistih, ki mu ne ugajajo. Vzgajati ga je treba pazljivo in ljubeče, sicer se ne bo naučil niti najpreprostejših stvari.

Uporabnost: Ker je močan, bister in živahen, ga še vedno uporabljajo kot ovčarskega psa, s svojo bistroumnostjo pa se je izkazal tudi kot čuvaj, pri reševanju v vodi, v požarih in kot vodnik za slepe otroke. Zaradi svoje nenavadne lepote pa je postal danes v glavnem aristokratski, prijeten spremljevalec in človekov družabnik. O njem pravijo, da je "pes z moško pametjo in žensko očarljivostjo".

Prehrana: Zelo težko se zredi, zato lahko poje več, kot v resnici potrebuje. Idealen dnevni obrok znaša 300g mesa, 150 g kuhanega riža in zelenjave.

Opomba: Dlaka bo ostala bleščeča in bela, če se bo veliko gibal. Prepogosto kopanje ni priporočljivo. Vročino prenaša sorazmerno slabo, zato mora imeti na voljo senčnat prostor.

Maruša Jošt, 7.b

KENGURU

To je žival, ki jo po izgledu verjetno vsi prav dobro poznate, gotovo pa ne poznate nekaterih samo zanj značilnih posebnosti, zato smo se odločili, da vam nekaj povemo o tej nenavadni živali.

Ta prikupni vrečar živi v Avstraliji, ki je že več deset milijonov let otok sredi Tihega oceana, zato ni čudno, da se je

svet tam razvijal čisto po svoje in da se živali tam tako močno razlikujejo od živali na drugih kontinentih.

Veliki rdeči kenguru je visok 1,5 m in tudi rep ni krajši od metra. Ima ogromne zadnje noge, z njimi lahko teče, skače, pri tem pa ima glavno vlogo rep, ki ga uporablja za ravnotežje. Pri teku doseže tudi hitrost 70 km/h, skoki pa so lahko dolgi in visoki 3m.

Nosečnost pri samici traja 33 dni. Potem pride na svet neobgljeno brezoblično bitje, saj ne tehtja niti gram. Z velikim trdom si poišče pot k vreči na trebuhu matere in se tam razvija leto dni. Medtem je prisesan na materin sesek, da lahko nepretrgoma pije njeno mleko. Ko pa se dokončno razvije, se k njej vrača le, ko je lačen.

Če eden od kengurujev v čredi zasluti nevarnost, začne z zadnjimi nogami močno udarjati ob tla. Nato vsi začno bežati.

Pred psom ali dingom se kenguru brani tako, da se nasloni ob skalo ali drevo in se s krepkimi, pogosto smrtonosnimi udarci znebijo nadležnežev. Če je v bližini voda, se poženejo vanjo in skušajo potopiti zasledovalca.

Nina in Nataša, 6.č

Kenguruji v teku

KAČE IN KAČA KLOPOTAČA

V tem Hrčkovem listu smo že nekajkrat omenili kače. Ker o njih ne govorimo preveč radi in se jih raje izogibamo, celo zelo se jih bojimo zato, ker o njih skoraj gotovo vemo premalo, si v tem prispevku preberite vse o kačah in še posebej o zelo znani KAČI KLOPOTAČI.

Značilnosti kač:

Kače po notranji zgradbi telesa uvrščamo med vretenčarje v skupino plazilcev. So bližnji sorodniki kuščarjev, čeprav se skupini plazilcev po obliki precej razlikujeta. V milijone let trajajočem razvoju so namreč kačam noge popolnoma zakrnele in izginile.

Imajo nestalno telesno temperaturo, ki jo uravnavajo s količino krvi, ki se pretaka po krvnih žilah pod kožo. Ko se nastavljajo sončnim žarkom, se krvne žile pod kožo razširijo in kri se ogreva.

Pozneje, ko postaja hladneje, se žile krčijo, skozi se pretaka manj krvi in tako telo ostane toplejše. Zunanja plast kože je debela. Telo pokrivajo rožene luske in so iz keratina, torej iz iste snovi kot nohti in lasje pri človeku ali ptičja peresa. Te luske jih varujejo pred veliko izgubo vode iz telesa. Luske ne rastejo skupaj z živaljo. Zato mora žival staro kožo z luskami pogosto zamenjati z novo, večjo. Pravimo, da se levi. Stare kože se znebijo naenkrat v kosu. Izpodrine jo nova, ki je pod njo.

Kača ima posebni sklep, s katerim je zgornja čeljustnica rahlo povezana s spodnjo čeljustnico, zato lahko pogoltne večjo žival, kot bi se zdelo, da bi šla v usta. Zgornja in spodnja čeljustnica se ločita v dve polovici, levo in desno. Obe polovici spodnje čeljusti se široko razmakneta in ustna odprtina se tudi tako poveča. Obe polovici skupaj potiskata zalogaj v žrelo. Najprej plen trdo drži leva stran, medtem ko zobje v desni polovici popustijo in se pomaknejo v nov položaj. Nato popustijo zobje leve polovice in se pomaknejo naprej. In

tako grizljaj potiskata izmenično proti požiralniku, podobno kot z rokami izmenoma vlečemo za vrv.

Je mesojeda žival. Razne vrste s strupom omrtvičijo ali usmrtijo ujeti plen. Živalim vbrizgajo strup s cevastimi ali žlebičastimi zobmi, ki jim pravimo strupniki. Večinoma imajo dolg in na koncu razcepljen jezik, s katerim ves čas opletajo pred seboj. Na ta način kače vohajo; z jezikom lovijo po zraku molekule snovi ter jih nosijo na posebne vohalne jamice na ustnem nebu. To čutilo za voh imenujemo **Jacobsonov organ**.

Pri gibanju kače uporabljajo močne mišice, ki omogočajo valovito zvijanje telesa. Ti valovi se širijo vzdolž telesa od glave do repa. Ko se telo odriwa od podlage, se kača premika naprej. To gibanje je podobno plavanju jegulje. Kače, ki živijo v puščavah, uporabljajo posebno gibanje, ki ga imenujemo bočno zvijanje. Kačje telo se podlage dotika le na dveh, treh točkah, žival se poganja naprej v zankastih zavojih.

Zelo pomembno čutilo je oko. Vedno je naravnano na daljavo, vendar jim posebne mišice, ki potisnejo lečo naprej, omogočajo gledanje od blizu.

Kača klopotača:

Je debela kača s kratkim repom, ki živi v prerijah in polpuščavah Severne Amerike.

Na ovalni ali topo trikotni glavi ima med nosnima odprtinama in očmi dve globoki jamici. V jamici na obeh straneh smrčka so za toploto občutljiva čutila, s katerimi klopotače ponoči zlahka zaznajo svoj plen – to so majhni sesalci, kuščarji in ptiči. V zgornji čeljusti sta dva dolga, šilasta zoba strupnika, ki imata na sprednji strani žleb, po katerem priteka strup. Strup je zelo močan in žrtev hitro usmrti. Človeka redko ugrizne, ker ga opozori s klopotanjem in je zelo počasna. Očesna zenica je pokončna. Vzdolž rjavo sive hrbtne strani se nizajo črne črtaste lise, trebuh je skoraj črn, s svetlimi pikami. Posebnost je **klopotalo**, ki ga ima na koncu topega repa. Sestavljeno je iz večih roževinastih obročev, ki so gibljivo vtaknjeni drug v drugega. So ostanki kože prejšnjih levitev. Ob vsaki levitvi nastane nov obroček. Klopotača pa se lahko levi dvakrat do trikrat na leto. Kadar je ogrožena ali preplašena, z gibanjem repa klopota. Dolga je okoli 1,5 m. Mladiče koti. Lovijo jo zaradi cenjene kože.

Finžgar Blaž, 6.a

Klopotalo kače klopotače

HRČEK SE ZABAVA IN NAGRAJUJE

UGANI (rešitve najdeš nekje zadaj)!

1. Glavo ima, noge ima,
nima pa repa
zviije se, zbode te,
kadar je kepa.

2. Jezik preklan,
svitek hladan.

3. Spomladi se zbudi,
votlino zapusti,
hlača in lačen brunda,
pretopla je bunda!

4. Vsak dan po opravkih
grem, in vendar, to pač reči
smem, ostanem vedno v
svoji hiši. Kako se čudi,
kdor to sliši!

5. Jajce v tuje gnezdo
znesla, zakukala, pomlad
prinesla.

6. Ptičji zbor se oglasi:
"Mrzla zima k nam hiti!
Odhitimo zdaj od tod,
dolga, dolga je še pot."

*Tatjana Okorn, 6.b,
Kristina Gornik,
Ana Pestar, 6.a*

So največji sesalci na svetu.

O njih govori pregovor marljiv
kot...

Pravimo, da je človekov
najboljši prijatelj.

Živijo v Avstraliji in jih
uvrščamo med vrečarje.

Je sorodnik belega, rjavega in
črnega medveda; najraje se
hrani z bambusom.

V afriških deželah so včasih
prevažali tovor, dandanes pa jih
vidimo v živalskih vrtovih.

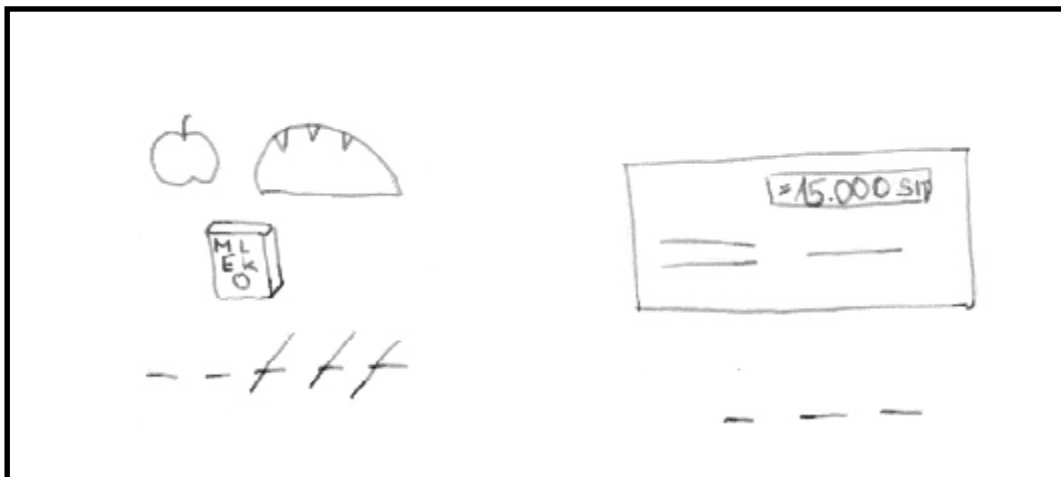
POVEŽI!!

MRAVLJA
KENGURU
NETOPIRJI
PANDA
KITI
SLONI
PES

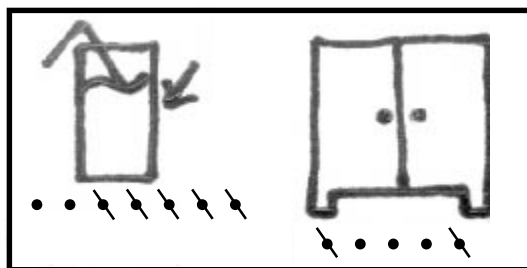
Miha Erzar 6.a

HRČEK SE ZABAVA IN NAGRAJUJE

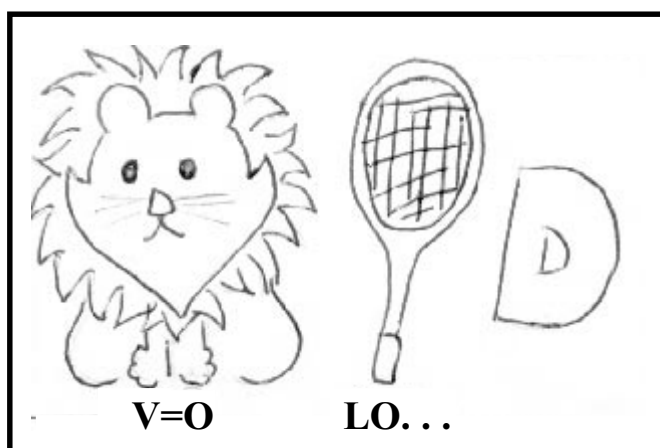
REŠI REBUSE (rešitve poišči nekje na zabavni strani)!

Špela Miklavčič, 6.b

Ana Pestar, 6.a

Špela Jakopanec, 6.b

HRČEK SE ZABAVA IN NAGRAJUJE

ŠALE, POVEZANE Z ŽIVALMI

Vegetarijanec

“Povejte mi, gospod, zakaj ste vegetarijanec?”

“Iz ljubezni do živali.”

“In zakaj potem jeste njihovo hrano?”

Nasvet

Mati rakovka reče sinčku rakcu:

“Ne kadi, dobil boš človeka na pljučih!”

Pri biologiji

Učiteljica: “Kako so se živali prilagodile na planinski svet?”

Učenec: “Hm, hm, imajo kratka ušesa.”

Učiteljica: “Zakaj pa imajo kratka ušesa?”

Učenec: “Ja, da jih ne ovirajo, ko skačejo po skalah.”

Razred: “Ha, ha, ha....”

Pravilen odgovor bi bil: da jim v mrazu ne zmrznejo!

Zapisala po resničnem dogodku v razredu: Mojca Križaj, 8.b

Dragi gospod, ne izdajte me mojemu sinčku! Prepričan je, da jezdi na poniju.

Kako je okusna, se vidi, da je uspešnica...

Ste zdaj prepričani gospod Peter, da je moj Piki nekaj posebnega?

Pes:

Družina kosi v gostilni. Stiskaški oče plača račun in reče natakarkju: “Tisti dve klobasi, ki sta ostali, pa kar zavijte, da ju bom nesel domov za psa!” Otroci so vsi veseli: “Prima, očka nam bo kupil psa!”

Maček:

Star hišni maček prenočuje po tujih strehah. Ne upam si iti domov, stoka. Ko je mladi gospod pred nedavnim prišel domov, je kar naprej stokal: “Kdo mi pove, kako bi se rešil mačka?”

Zbrali učenci biol. krožka

HRČEK SE ZABAVA IN NAGRAJUJE

REŠITVE UGANK: 1. jež
2. kača
3. medved
4. polž
5. kukavica
6. ptice selivke

REŠITVE REBUSOV: 1. hrček
2. komar
3. leopard
4. kuna

NAGRADNA KRIŽANKA

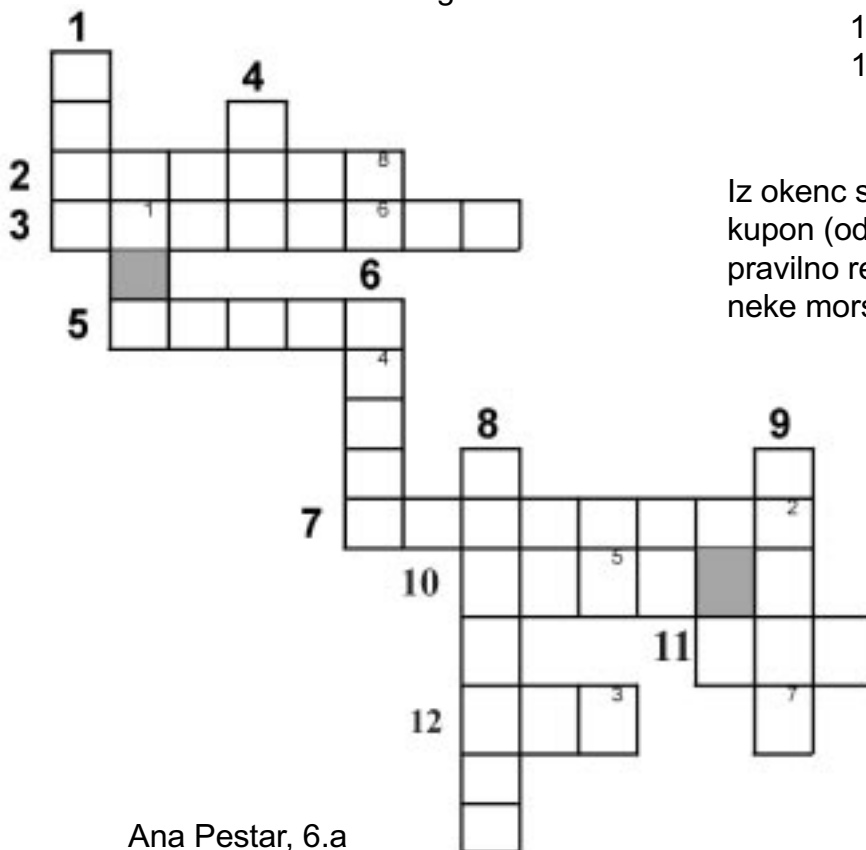
Reši križanko, izpolni nagradni kupon, ga izreži in vrzi v skrinjico v biološki učilnici! Žrebanje bo javno po zvočniku! Nagrada je kot vedno po izbiri: hrček ali knjiga, če hrčka že imaš ali ga ne moreš imeti!
Pa veliko sreče!!!

Navpično:

1. tuli v noč
4. gozdna mačka
6. nese jajca
8. dobil ime po rogu
9. dolgouhec

Vodoravno:

2. zvitorepka
3. ponoči se sveti
5. mali glodalec
7. gnezdi na dimnikih
10. nočna ptica
11. kraj živali
12. ima klešče

Iz okenc s številkami izpiši črke v kupon (od 1 – 8) . Če si križanko pravilno rešil, se ti bo pokazalo ime neke morske živali.

Ana Pestar, 6.a

NAGRADNI KUPON:

Rešitev: _____

Ime: _____

Priimek: _____

Razred: _____

PRIZNANJE

glasilu

Hrčkov list
OŠ Franceta Prešerna,
Kranj

za tematsko številko

Uredništvo Pila- Pisanega lista

V Ljubljani,
25. novembra 1998